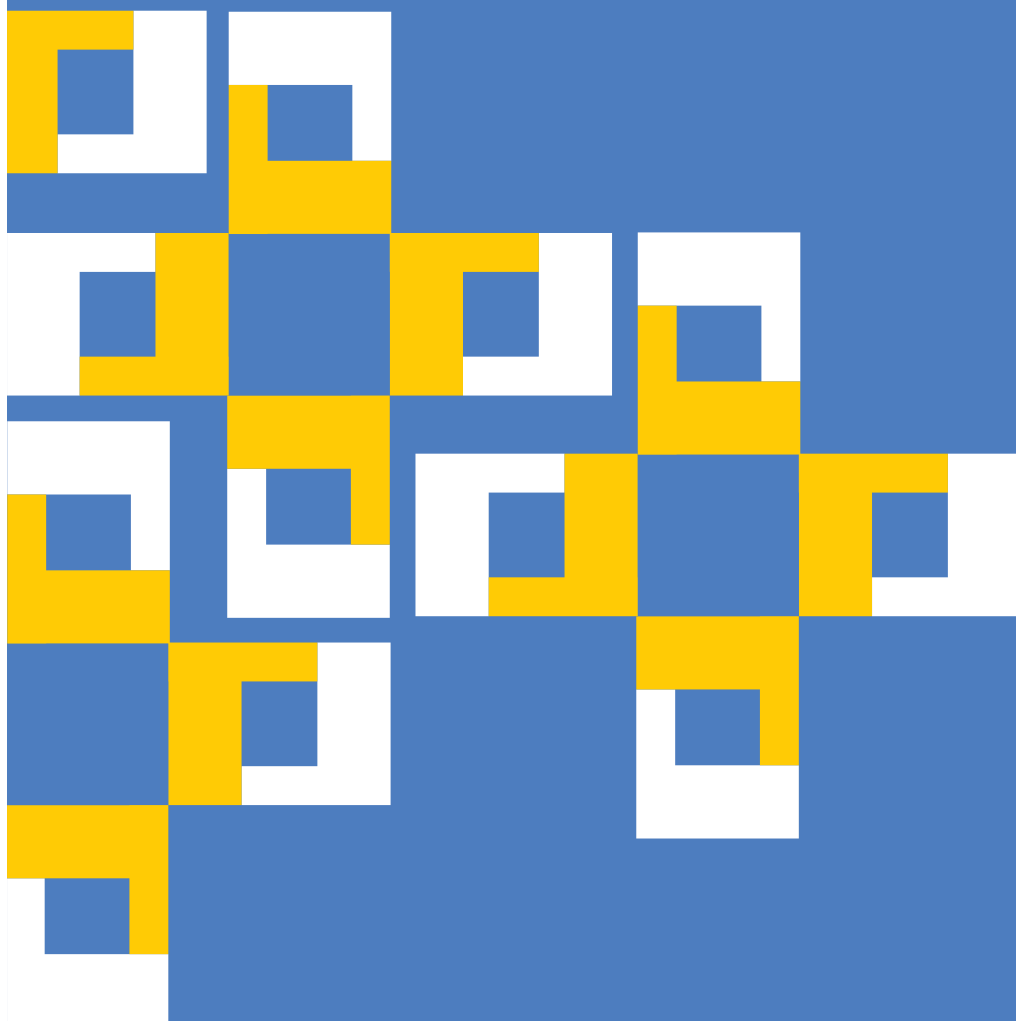

СТІЙКІСТЬ ТА ЗГУРТОВАНІСТЬ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА ПІД ЧАС ВІЙНИ

Періодичний звіт на основі моніторингових
матеріалів з обраних регіонів України

2026

ВИПУСК 19.
ЛИПЕНЬ – СЕРПЕНЬ
2026 РОКУ

СТІЙКІСТЬ ТА ЗГУРТОВАНІСТЬ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА ПІД ЧАС ВІЙНИ

Періодичний звіт на основі
моніторингових матеріалів
з обраних регіонів України

СТІЙКІСТЬ ТА ЗГУРТОВАНІСТЬ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА ПІД ЧАС ВІЙНИ. Періодичний звіт на основі моніторингових матеріалів з обраних регіонів України. ВИПУСК 19. **ЛИПЕНЬ – СЕРПЕНЬ 2026 РОКУ** / Український незалежний центр політичних досліджень. Київ. Жовтень 2026. 38 с.

Цей звіт підготувала команда Українського незалежного центру політичних досліджень у межах діяльності Національної платформи стійкості та згуртованості, громадянської ініціативи, започаткованої в лютому 2018 року (попередня назва – Національна платформа «Діалог про мир та безпечну реінтеграцію»).

Діяльність Національної платформи спрямована на посилення національної стійкості України. Щоб цього досягти, необхідно забезпечити діалогові практики в суспільстві, надати владі пропозиції щодо вироблення відповідних політик, зокрема стосовно стійкості й соціальної згуртованості, а також забезпечити суспільну обізнаність у цих процесах. Ініціатива реалізується за фінансової підтримки Європейського Союзу в межах проєкту «Підтримка стійкості України та європейської безпеки шляхом діалогу».

Звіт базується на даних про події в 12 областях України, що мають значення для формування політики національної стійкості. Відбір областей здійснено на основі аналізу процесів згуртованості мешканців Вінницької, Дніпропетровської, Донецької, Закарпатської, Запорізької, Львівської, Миколаївської, Одеської, Харківської, Херсонської, Чернівецької і Чернігівської областей унаслідок розгортання воєнних дій. Для збору даних ми вирізнили тимчасово окуповані території, прифронтові й звільнені території, а також території, що розташовані в умовному тилу.

УНЦПД висловлює подяку за надані матеріали учасникам Регіональної мережі Національної платформи стійкості та згуртованості: Володимирі Мережку, Денису Гречку, Андрію Романенкові, Миколі Яцкову, Дмитрові Арабаджієву, Оксані Івасів, Вікторії Демченко, Тамарі Астаховій, Діані Баринській, Дементію Белому, Наталії Нечаєвій-Юрійчук, Любові Мульованій.

Укладачі звіту: Світлана Горобчишина (текст), Світлана Конончук (загальна редакція)

Літературна редакторка: Аюна Бивальцева

Дизайнер: Олександр Глиненко

Координація проєкту: Іван Вартовник, Оксана Івасів, Анна Ішук, Валерія Скворцова

Зміст цієї публікації є цілковитою відповідальністю авторів і не відображає офіційної позиції Європейського Союзу.

Публікація доступна на сайті Національної платформи стійкості та згуртованості

<http://national-platform.org> та сайті УНЦПД www.ucipr.org.ua.

© Національна платформа стійкості та згуртованості, 2026

© Регіональна мережа Національної платформи стійкості та згуртованості, 2026

© Український незалежний центр політичних досліджень, 2026

ЗМІСТ

СКОРОЧЕННЯ	05
РЕЗЮМЕ	06
I. ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНІ ТЕРИТОРІЇ <i>(Донецька, Запорізька і Херсонська області)</i>	09
1. Зміни в системі управління	09
1.1. Рішення окупаційної влади	09
2. Гуманітарна ситуація	11
2.1. Дії окупаційної влади щодо рекрутингу в збройні формування	12
3. Робота над ідентичністю	12
3.1. Зміни в стандартах освіти	12
3.2. Політика пам'яті: топоніміка, музейна справа, свята і як їх відзначають	13
II. ПРИФРОНТОВІ ТА ЗВІЛЬНЕНІ ТЕРИТОРІЇ <i>(Дніпропетровська, Донецька, Запорізька, Миколаївська, Харківська, Херсонська і Чернігівська області)</i>	14
1. Зміни в системі управління	14
1.1. Рішення влади, що позначилися на згуртованості	14
2. Робота над ідентичністю	18
2.1. Зміни в стандартах освіти	18
2.2. Політика пам'яті: топоніміка, музейна справа, свята і як їх відзначають	19
3. Спільна справа	20
3.1. Взаємодія на рівні спільнота — влада. Довіра до рішень влади. Реагування на потреби та бізнесові й громадські ініціативи	20
3.2. Взаємодія на рівні суспільства. Ініціативи. Довіра між групами	21
4. Зміни в соціальній структурі	22
4.1. Виклики, пов'язані зі становищем жінок, дітей і людей з інвалідністю	22
4.2. Потреби вимушених переселенців. Реагування	22
4.3. Мобілізаційні процеси. Реагування	23
III. УМОВНО ТИЛОВІ ТЕРИТОРІЇ ПІД УПРАВЛІННЯМ УКРАЇНСЬКОГО УРЯДУ <i>(Вінницька, Закарпатська, Львівська, Одеська й Чернівецька області)</i>	24
1. Зміни в системі управління	24
1.1. Рішення влади, що позначилися на згуртованості	24
2. Робота над ідентичністю	27
2.1. Зміни в стандартах освіти	27
2.2. Мовна політика	27
2.3. Політика пам'яті: топоніміка, музейна справа, свята і як їх відзначають	28
2.4. Свобода віросповідання	29
3. Спільна справа	29
3.1. Взаємодія на рівні спільнота — влада. Довіра до рішень влади. Реагування на потреби та бізнесові й громадські ініціативи	29
3.2. Взаємодія на рівні суспільства. Ініціативи. Довіра між групами	30
4. Зміни в соціальній структурі	31
4.1. Виклики, пов'язані зі становищем жінок, дітей і людей з інвалідністю	31
4.2. Потреби вимушених переселенців. Реагування	32
4.3. Мобілізаційні процеси. Реагування	32
МЕТОДОЛОГІЯ ЗБОРУ ДАНИХ	34

СКОРОЧЕННЯ

АЕС	атомна електростанція
ВПО	внутрішньо переміщена особа
ГУР	Головне управління розвідки
ДНР	Донецька народна республіка
ДСНС	Державна служба України з надзвичайних ситуацій
ЗСУ	Збройні сили України
ІПСО	інформаційно-психологічна операція
КАБ	керована авіаційна бомба
ЛНР	Луганська народна республіка
МАГАТЕ	Міжнародне агентство з атомної енергії
МВА	міська військова адміністрація
НАБУ	Національне антикорупційне бюро України
ОВА	обласна військова адміністрація
ООН	Організація Об'єднаних Націй
ПЦУ	Православна церква України
РЕБ	засіб радіоелектронної боротьби
РПЦ	Російська православна церква
РФ	Російська Федерація
САП	Спеціалізована антикорупційна прокуратура
«СВО»	«спеціальна воєнна операція»
ТЕЦ	теплова електростанція
ТОТ	тимчасово окупована територія
ТЦК та СП	територіальний центр комплектування та соціальної підтримки
УВКБ ООН	Управління Верховного комісара ООН у справах біженців
УГКЦ	Українська греко-католицька церква
УПЦ (МП)	Українська православна церква Московського патріархату
ЦНАП	центр надання адміністративних послуг

РЕЗЮМЕ

Ситуація на фронті

У липні – серпні темпи російського просування на Донеччині сповільнилися. Водночас основний тиск дедалі більше концентрувався навколо агломерації Слов'янськ – Краматорськ – Дружківка – Костянтинівка. На окремих ділянках російські війська перетнули канал Сіверський Донець – Донбас. Відстань від ворога до житлових районів Краматорська не перевищувала 7–9 кілометрів. На Лиманському напрямку не фіксувалося суттєвих змін лінії фронту.

Сповільнення наземного просування супроводжувалося посиленням ударів по містах Донеччини. По Краматорську і Слов'янську частіше били керованими авіабомбами, зокрема під час масованих атак. Під удари потрапили житлові будинки, медичні заклади, пошта, магазини й торговельні центри.

На Харківщині активні бойові дії тривали на Південно-Слобожанському й Куп'янському напрямках. У серпні українські сили звільнили територію поблизу Дворічної і взяли під контроль північну частину села Западне. Водночас географія російських ударів розширювалася на громади, які раніше вважалися безпечнішими, а FPV-дрони дедалі частіше застосовувалися і проти об'єктів у Харкові.

На Запорізькому напрямку російські війська посилили штурмові дії на Гуляйпільському й Оріхівському відтинках, однак масштабного прориву не відбулося. Українські сили стримували наступ і проводили контратаки, не дозволивши противнику розвинути окремі тактичні просування. Запоріжжя й прифронтові громади області залишалися під регулярними ударами керованих авіабомб і безпілотників.

На правобережній Херсонщині наземна активність російських військ залишалася обмеженою, однак дистанційні атаки стали системнішими. Зберігалася надзвичайно висока інтенсивність дронівих атак, особливо часто під удари потрапляв цивільний транспорт: маршрутні автобуси, таксі, приватні й евакуаційні автомобілі та машини екстрених служб. Наприкінці серпня після нових авіаударів значних руйнувань зазнала Херсонська ТЕЦ, що ускладнило підготовку міста до опалювального сезону.

На Дніпропетровщині посилювалися удари по Нікопольському і Синельниківському районах, а Павлоград і Кривий Ріг зазнали важких атак. Погіршення безпекової ситуації призвело до розширення евакуації, водночас на Олександрівському напрямку українські сили відновили контроль над частиною територій.

На Миколаївщині російські удари охоплювали не лише прибережні громади, а й портову, транспортну, промислову та енергетичну інфраструктуру в інших районах області. На Чернігівщині до постійних обстрілів прикордоння додалося масоване застосовування реактивних безпілотників з боку Росії.

На Одещині інтенсивність російських ударів залишалася високою. Поряд з портовою інфраструктурою під атаками регулярно опинялися житлові будинки, підприємства, логістичні й енергетичні об'єкти. Наприкінці серпня удари по енергетичній інфраструктурі спричиняли перебої з електропостачанням.

I. ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНІ ТЕРИТОРІЇ

У липні – серпні окупаційна влада готувалася до проведення виборів до Державної думи РФ, посилювала цифровий і адміністративний контроль над населенням та продовжувала перерозподіл майна й ресурсів.

Зберігалися проблеми з базовими умовами життя. Перебої з електро- й водопостачанням, паливом, транспортом, медичною допомогою та іншими послугами в окремих районах набули тривалого характеру. На Херсонщині окупаційна влада була змушена запровадити режим надзвичайної ситуації на всій окупованій території. На Запоріжжі повторні перебої із зовнішнім електропостачанням ЗАЕС зберігали високі ризики для ядерної та радіаційної безпеки.

Посилювався тиск на населення. Переслідування за передачу інформації українській стороні, фінансову підтримку України й інші прояви нелояльності формували атмосферу страху та недовіри. Водночас продовжувалося вилучення нерухомості, а земельні й інші ресурси дедалі більше переходили під контроль окупаційних структур.

Зберігалася негативна демографічна тенденція. Відтік місцевого населення поєднувався із залученням громадян РФ і заміщенням місцевих працівників у різних сферах. Це поступово змінює соціальну структуру окупованих територій і створює додаткові проблеми для їх майбутнього відновлення.

Напередодні нового навчального року окупаційна влада посилила мілітаризацію освіти, збільшила обсяг військової підготовки й завезла до шкіл російську пропагандистську літературу. Одночасно через меморіальні проекти й публічні заходи окупаційна влада продовжувала змінювати публічний простір і політику пам'яті.

На окупованій частині Херсонщини військовий облік громадян України дедалі частіше використовувався як інструмент контролю і подальшого залучення до російської армії.

II. ПРИФРОНТОВІ ТА ЗВІЛЬНЕНІ ТЕРИТОРІЇ

Безпекова ситуація в прифронтових регіонах продовжувала погіршуватися, а атаки сильніше впливали на повсякденне функціонування громад. У найбільш небезпечних районах скорочувалася доступність медичних, транспортних, торговельних та інших послуг. Водночас громади адаптували міську й транспортну інфраструктуру до нових загроз.

Медична система одночасно зазнавала втрат і пристосовувалася до нових умов. У найнебезпечніших громадах окремі лікарні й медичні підрозділи припиняли або обмежували роботу, тоді як в інших регіонах відновлювалася медична інфраструктура, розширювалися мобільні послуги й посилювалася готовність лікарень до роботи під час атак.

Евакуація постійно триває, але в липні – серпні помітно зросло навантаження на систему прийому та розселення. Транзитні центри приймали сотні й тисячі людей, а для окремих категорій евакуйованих облаштовували спеціальні центри тимчасового перебування. Водночас житлові проблеми ВПО залишалися окремим фактором соціальної напруги. Зростання вартості оренди й обмежена пропозиція доступного житла ускладнювали довгострокове розселення і подекуди впливали на готовність населення до евакуації.

Попри тривалі безпекові ризики зберігалася активність мешканців, волонтерських організацій і громадських ініціатив. Допомога постраждалим після обстрілів, благодійні збори, навчання цивільного захисту, добровільні команди й локальні ініціативи залишалися важливим ресурсом підтримки громад.

Окремими викликами були мобілізаційні процеси та пов'язані з ними конфлікти. Фіксувалися конфлікти під час роботи груп оповіщення, напади на працівників ТЦК та СП і скарги на їхні дії.

Інформаційні ризики посилювалися через поширення недостовірних повідомлень у локальних анонімних телеграм-каналах. Для цього використовувалися актуальні для населення теми евакуації, безпеки й матеріальної допомоги.

Прифронтові громади зберігали керованість і спроможність до самоорганізації, однак розширення зони безпекового ризику ще сильніше обмежувало доступ населення до базових послуг.

III. УМОВНО ТИЛОВІ ТЕРИТОРІЇ ПІД УПРАВЛІННЯМ УКРАЇНСЬКОГО УРЯДУ

Протягом моніторингового періоду ситуація у Вінницькій, Закарпатській, Львівській і Чернівецькій областях загалом була стабільною. Органи влади продовжували працювати над безпекою, підготовкою до осінньо-зимового періоду, підтримкою військових, ветеранів і ВПО.

Одещина перебувала в інших умовах: регулярні удари по енергетичній, портовій і цивільній інфраструктурі впливали на електро- й водопостачання, роботу морської логістики та економіку регіону.

У регіонах тривала підготовка критичної інфраструктури до можливих перебоїв з енергопостачанням. Розвивали резервну й відновлювану генерацію, перевіряли укриття, готували резервні системи водопостачання і проводили навчання з реагування на надзвичайні ситуації. У частині областей ці заходи вже виходили за межі короткострокового реагування і ставали елементами довгострокової адаптації до умов війни.

Міжнародне й транскордонне співробітництво охоплювало енергетику, транспорт, реабілітацію, інфраструктуру та інвестиції. Громади, бізнес, благодійні і громадські організації продовжували підтримувати Сили оборони. У частині регіонів зберігався високий рівень горизонтальної співпраці між владою, громадянським суспільством, бізнесом, волонтерами й ветеранськими організаціями, що залишалося важливим ресурсом суспільної стійкості.

Економічна активність зберігалася: відкривалися нові підприємства, відновлювалося виробництво, діяли програми грантової й кредитної підтримки. Одним із помітних обмежень для економічного розвитку залишався кадровий дефіцит, особливо нестача кваліфікованих працівників. Цю проблему посилювали несприятливі демографічні тенденції – в усіх умовно тилових областях смертність перевищувала народжуваність, а на Вінниччині й Львівщині кількість народжень помітно скоротилася проти попереднього року.

У соціальній сфері продовжували розвивати ветеранські й реабілітаційні програми. Для ВПО головною нерозв'язаною проблемою залишалося житло: наявні програми охоплювали лише частину переселенців.

У сфері ідентичності тривали зміни в освітній мережі, меморіалізація загиблих і зниклих безвісти військовослужбовців, а також перейменування об'єктів, пов'язаних з радянською та імперською спадщиною. На Закарпатті чутливим залишалося питання угорськомовної освіти. Водночас український і угорський омбудсмени домовилися про взаємні моніторингові візити щодо дотримання прав національних меншин.

На Закарпатті в окремих публічних дискусіях з'являлося протиставлення місцевих мешканців і новоприбулих, що створювало ризики для згуртованості.

Напруга навколо мобілізації була високою. Повідомлення про можливі порушення прав громадян і зловживання в системі ТЦК поєднувалися з випадками агресії проти військовослужбовців, проблемами бронювання та спробами незаконного виїзду військовозобов'язаних за кордон.

На довіру до влади впливали окремі кадрові й управлінські рішення. Відставка міністра оборони Михайла Федорова стала приводом для протестних акцій, учасники яких вимагали його повернення на посаду й більшої відкритості в комунікації щодо кадрових рішень. Акції мали мирний характер і засвідчили збереження можливостей для публічного висловлення громадянської позиції.

I. ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНІ ТЕРИТОРІЇ

(ДОНЕЦЬКА, ЗАПОРІЗЬКА І ХЕРСОНСЬКА ОБЛАСТІ)

1. Зміни в системі управління

На окупованій території Донеччини протягом звітного періоду було ухвалено кілька кадрових рішень, які продовжують практику заміщення місцевих управлінців представниками інших регіонів Росії. Зокрема, так званим міністром економічного розвитку ДНР було призначено [Дмитра Краснова](#), уродженця Чувашії, який раніше працював віцепрем'єром уряду цього регіону. Так званим керівником МВС по ДНР став [В'ячеслав Єговцев](#), уродженець Пермського краю, який до цього очолював Управління МВС Росії в Забайкальському краї.

1.1. Рішення окупаційної влади

>> ПІДГОТОВКА ДО ВИБОРІВ ДО ДЕРЖАВНОЇ ДУМИ РФ

На окупованих територіях Донецької, Запорізької і Херсонської областей тривала підготовка до так званих виборів до Державної Думи РФ, запланованих на 18–20 вересня. Для окупованих територій України сформували п'ять одномандатних округів: три – у Донецькій області й по одному – у Запорізькій і Херсонській.

У Донецькій області завершилася реєстрація кандидатів. У трьох округах зареєстровано 15 кандидатів – шість у Макіївському, чотири в Донецькому і п'ять у Горлівському. Загалом до участі у виборах на окупованих територіях були допущені представники основних російських парламентських партій, а також самовисуванці.

На Запоріжжі підготовка супроводжувалася актуалізацією списків виборців за російськими реєстрами, формуванням виборчих комісій, агітацією через окупаційні медіа й використанням адміністративного ресурсу.

На Херсонщині окупаційна влада розбудовувала виборчу інфраструктуру: затвердила [бюлетень](#), [розподілила](#) ефірний час і газетні площі між кандидатами й партіями, розпочала [підготовку «спостерігачів»](#), [набір «волонтерів»](#) і запустила [систему «Мобільний виборець»](#). Для голосування [планують](#) надрукувати понад 340 тисяч бюлетенів.

Під час так званих виборів окупаційна влада планує провести [дострокове голосування](#). На Донеччині воно [триватиме](#) з 28 серпня по 17 вересня, зокрема вдома й на робочих місцях. Окупаційна влада пояснює розтягування виборчого процесу необхідністю забезпечити безпеку виборців та уникнути їх скупчення на дільницях. На тимчасово окупованих територіях Запорізької і Херсонської областей також відбудеться [дострокове голосування](#).

Така модель суттєво звужує можливості для таємного й вільного волевиявлення. В умовах окупації, репресій і діяльності російських силових структур проведення голосування безпосередньо за місцем проживання створює додаткові можливості для адміністративного й психологічного примусу. Особливо важливо розглядати це у зв'язку з репресивними практиками, зафіксованими на тимчасово окупованій території.

13 серпня Центральна виборча комісія України [заявила](#) про нелегітимність організації підготовки й проведення так званих виборів до Державної Думи РФ на тимчасово окупованих територіях України. ЦВК зазначила, що Росія використовує виборчі процедури як інструмент легітимізації окупації і примусової інтеграції захоплених українських територій у свій політичний і правовий простір. Комісія також наголосила, що результати таких «виборів» та оформлені за їх підсумками документи є юридично нікчемними.

МЗС України [застерегло](#) місію спостерігачів від СНД від участі в спостереженні за незаконними «виборами» на тимчасово окупованих територіях України, наголосивши, що її присутність не змінює незаконного характеру голосування і може бути використана Росією для легітимізації окупації.

>> ЗАПОРІЗЬКА АЕС

Упродовж липня – серпня 2026 року ситуація навколо тимчасово окупованої Запорізької АЕС залишалася складною. У липні станція двічі повністю втрачала зовнішнє електроживлення, 3 й 14 липня, і переходила на дизель-генератори. Відновлення енергопостачання залишалося обмеженим через пошкодження інфраструктури. Для проведення ремонтних робіт поблизу лінії бойового зіткнення за посередництва МАГАТЕ організовували локальне припинення вогню.

У серпні ЗАЕС чотири рази втрачала зовнішнє електроживлення. Керівник «Енергоатома» [Павло Ковтонюк](#) повідомив, що регулярне використання дизель-генераторів призводить до зношення обладнання та погіршує ситуацію на станції.

24 липня через пошкодження електромереж унаслідок обстрілів на ЗАЕС і в Енергодарі [зникло](#) централізоване водопостачання. Для охолодження реакторів почали використовувати воду з підземних свердловин.

18 серпня на автобусній зупинці, якою користуються працівники ЗАЕС, [вибухнув](#) безпілотник. Одна людина загинула, ще 15 дістали поранень, троє з них – тяжких. Серед постраждалих були працівники станції та підрядних організацій.

Додатковим фактором ризику залишається військова присутність Росії на території станції. За даними [ГУР](#), російські військові розмістили техніку в машинних залах чотирьох енергоблоків, а на території ЗАЕС облаштували пункти керування безпілотниками. Водночас [Центр стратегічних комунікацій](#) заявив, що Росія використовує ЗАЕС як військову базу й інструмент ядерного шантажу, а також не надає експертам МАГАТЕ доступу до всіх об'єктів і локацій на території станції.

Попри ці інциденти [радіаційний фон](#) у районі ЗАЕС упродовж звітнього періоду залишався в межах норми.

>> КОНТРОЛЬ НАД ЗЕМЛЕЮ І МАЙНОМ

На тимчасово окупованій частині Запорізької області Росія [посилює контроль](#) над земельними ресурсами й аграрним сектором. Окупаційна влада планує створити агропромисловий парк, а земельну ділянку в Бердянську передати в постійне користування російській установі, яка займається меліорацією і сільськогосподарським водопостачанням. Конкретні параметри цих проєктів наразі не оприлюднені. За оцінкою аналітиків, у такий спосіб місцеві ресурси й інфраструктура переходять під контроль російських установ і поступово інтегруються в російську адміністративну та економічну систему.

>> РЕПРЕСИВНИЙ КОНТРОЛЬ НАД НАСЕЛЕННЯМ

На тимчасово окупованих територіях продовжувалися затримання, обшуки й кримінальні переслідування з боку російських силових структур. Мешканців переслідували за звинуваченнями в «державній зраді», «тероризмі», «екстремізмі» та допомозі українським військовим. Підставою для переслідування могли стати фінансові перекази на підтримку України, передача інформації українській стороні, а також висловлювання в інтернеті.

Так, 19 серпня [ФСБ](#) повідомила про затримання чотирьох мешканок Херсонської області за переказ коштів на рахунки, які, за версією російської сторони, використовувалися для потреб ЗСУ.

Їм може загрожувати довічне ув'язнення. Окупаційна прокуратура вирішила судити ще двох мешканців Олешківського й Скадовського районів за «заклики до екстремістської діяльності» в месенджері.

Розширення практики переслідування за фінансову допомогу, онлайн-висловлювання та контакти з українською стороною посилює самоцензуру й страх, змушуючи людей обмежувати публічну активність і коло спілкування, що сприяє атомізації місцевих спільнот.

>> ІНФОРМАЦІЙНИЙ КОНТРОЛЬ, НАГЛЯД І ПРОПАГАНДА

Окупаційна влада продовжувала посилювати контроль над інформаційним простором і цифровими комунікаціями. У серпні були оновлені [правила оформлення](#) SIM-карт: для іноземців встановлено обмеження до 10 номерів, а придбання SIM-карт дозволяється лише в салонах зв'язку. Обмеження поширюються також на громадян України, які не мають російського громадянства.

На окупованій частині Запорізької області окупаційна адміністрація розширює мережу російського супутникового телебачення. За [повідомленнями](#) руху «Жовта Стрічка», оператор «Русский мир» пропонує мешканцям безплатне підключення і заміну телевізійного обладнання, стимулюючи в такий спосіб перехід на російські телевізійні пакети.

Російські ресурси використовували заяви про нібито захоплення Костянтинівки для поширення непідтверджених історій про «[порятунок](#)» цивільних і «[злочини українських військових](#)». Традиційно окупаційна влада не поспішає демонструвати авторів таких бездоказових «свідчень».

>> ДЕМОГРАФІЧНА ТРАНСФОРМАЦІЯ

На тимчасово окупованих територіях продовжувалися демографічні зміни, зокрема через відтік місцевого населення і прибуття громадян РФ. На Запоріжжі ці тенденції супроводжувалися скороченням чисельності населення та зростанням смертності. За оприлюдненими наприкінці липня [даними](#), за рік чисельність населення окупованої частини Запорізької області скоротилася більш ніж на 27 тис. осіб, а смертність зросла майже на 35 %.

Водночас на тлі браку кадрів в окупаційних органах управління, силових структурах та освітніх і медичних закладах місцевих працівників дедалі частіше замінювали на громадян РФ, зокрема на працівників бюджетної сфери, представників силових структур і членів їхніх сімей.

2. Гуманітарна ситуація

Гуманітарна ситуація на тимчасово окупованих територіях залишалася складною та погіршувалася через перебої в роботі критичної інфраструктури, проблеми з електро- й водопостачанням, паливом і транспортним сполученням.

На Херсонщині окупаційна адміністрація була змушена [запровадити](#) режим техногенної надзвичайної ситуації: 3 липня його ввели в окремих районах, а наприкінці місяця поширили на все лівобережжя області. Причинами називали вихід з ладу енергетичних потужностей, який призвів до порушення умов життєдіяльності населення, а також пожежі, знищення врожаю, техніки й іншого майна.

У серпні масштабні перебої з електропостачанням охоплювали все лівобережжя Херсонщини. [5 серпня](#) без електрики залишилися всі 14 «муніципальних округів»; 13 серпня знеструмлення відбулося двічі протягом доби, а [14 серпня](#) всі райони лівобережжя знову були аварійно знеструмлені. Одночасно фіксувалися перебої з водопостачанням, мобільним зв'язком, інтернетом і телебаченням.

У віддалених населених пунктах ситуація була ще складнішою. У Каїрах, Горностаївці та Заводівці електроенергію, за повідомленнями російської сторони, подавали лише на одну добу раз на два тижні. У Каїрах через перебої з електропостачанням близько місяця не було централізованого водопостачання.

Через дефіцит пального окупаційна адміністрація також була змушена припинити роботу 27 пасажирських маршрутів. Станом на 9 серпня [відновити вдалося](#) лише 14 з них. Проблеми з транспортом ускладнювали доступ населення до соціальних послуг і виплат. Зокрема, мешканці

Голопристанської громади тривалий час не могли отримувати пенсії за місцем проживання і були змушені їхати до Залізного Порту або передавати банківські картки довіреним людям.

На окупованій частині Донецької області загострилися проблеми з логістикою і базовими комунальними послугами. Зокрема, фіксувалися затримки доставки товарів з маркетплейсів та закриття окремих пунктів видачі через «логістичні складнощі», про які повідомляла окупаційна влада. Тривалі перебої з електропостачанням також впливали на водопостачання. 31 липня через масштабний блекаут було зупинено подачу води в кількох районах Донецька й прилеглих містах, а в середині місяця перебої з водопостачанням одночасно фіксувалися у 12 окупованих містах.

На окупованій частині Запорізької області також зберігалися перебої з базовими комунальними послугами. Зокрема, 23 серпня мешканці Токмака повідомляли про тривалі проблеми з електро- й водопостачанням: за їхніми словами, стабільного електропостачання фактично немає з квітня, а електроенергія з'являється лише періодично. У частині міста також відсутнє централізоване водопостачання. Схожа ситуація понад два тижні спостерігалася й у Мелітополі та Бердянську.

Проблеми з доступом до медичної допомоги, зафіксовані в попередньому моніторингу, зберігалися й надалі. Медична система окупованої Херсонщини залишалася залежною від залучення фахівців з РФ: дефіцит медичного персоналу перевищував 1800 осіб, а укомплектованість закладів лікарями становила лише 47 %.

2.1. Дії окупаційної влади щодо рекрутингу в збройні формування

Окремим напрямом примусу є інтеграція жителів окупованої території в російську військову систему. За даними українського слідства, на лівобережжі Херсонщини окупаційна влада поставила на військовий облік щонайменше 2700 громадян України, щоб надалі залучити їх до служби в армії РФ; частину з них уже призвали. Для примушування до проходження призовних процедур, за даними слідства, використовувалися погрози насильством, незаконним позбавленням волі, обмеженням виїзду, втратою доступу до соціальних послуг і депортацією, а в окремих випадках — катування.

Отже, військовий облік виконує не лише мобілізаційну функцію. Він стає ще одним механізмом обліку, контролю і примусу населення, поглиблюючи його залежність від окупаційної адміністрації.

3. Робота над ідентичністю

3.1. Зміни в стандартах освіти

На тимчасово окупованих територіях освіта залишалася одним із ключових інструментів русифікації та ідеологічного впливу на дітей. Напередодні нового навчального року окупаційна влада продовжувала адаптувати освітній процес до російських стандартів, витісняючи український зміст освіти і посилюючи російські історичні й політичні наративи. За даними Центру національного спротиву, до шкільних бібліотек на ТОТ Запорізької області завозять російську пропагандистську літературу. З початком нового навчального року її планують використовувати під час уроків і в позакласній роботі, а для популяризації створюють читацькі клуби й проводять тематичні заходи. За оцінкою ЦНС, це є частиною політики нав'язування дітям російських історичних і політичних наративів та поступового витіснення української літератури зі шкільних бібліотек.

Окремим напрямом є мілітаризація освітнього середовища. З 1 вересня на ТОТ частку військової підготовки учнів 6–11 класів у межах предмета «Основи безпеки та захисту Батьківщини» планують збільшити з 20 % до 50 % навчального часу. Програма передбачає, зокрема, вивчення безпілотних літальних апаратів і проведення навчальних зборів. На Донеччині окупаційна влада також затвердила

десятирічний план підготовки громадян до військової служби та військово-патріотичного виховання, який передбачає підготовку за військово-обліковими спеціальностями, навчання застосування БпЛА й інженерну підготовку.

3.2. Політика пам'яті: топоніміка, музейна справа, свята і як їх відзначають

У тимчасово окупованому Генічеську на лівобережжі Херсонщини [планують](#) створити меморіальний комплекс, присвячений радянським військовим, загиблим у Другій світовій війні. Відповідне розпорядження про проведення конкурсу на розроблення проєкту видав так званий губернатор Херсонщини Володимир Сальдо. Комплекс із пам'ятниками, братськими могилами і скверами планують розмістити в західній частині міста.

Створення такого меморіалу є частиною ширшої політики заміщення української політики пам'яті російською імперсько-радянською моделлю. Через формування нових меморіальних просторів окупаційна влада закріплює російську інтерпретацію історії та позиціонує окуповану Херсонщину як частину російського історичного простору. Це сприяє витісненню українських наративів з публічного простору й поглиблює символічний відрив населення окупованих територій від решти України.

II. ПРИФРОНТОВІ ТА ЗВІЛЬНЕНІ ТЕРИТОРІЇ

(ДНІПРОПЕТРОВСЬКА, ДОНЕЦЬКА, ЗАПОРІЗЬКА, МИКОЛАЇВСЬКА,
ХАРКІВСЬКА, ХЕРСОНСЬКА І ЧЕРНІГІВСЬКА ОБЛАСТІ)

1. Зміни в системі управління

Протягом моніторингового періоду система управління в прифронтових областях загалом залишалася стабільною і забезпечувала безперервність роботи громад в умовах погіршення безпекової ситуації. Водночас питання безпеки дедалі сильніше визначали поточні управлінські рішення — розширювалися заходи з евакуації населення, посилювалися протидія російським атакам, зростало навантаження на органи влади й комунальні служби.

Кадрові зміни впливали на систему управління в окремих регіонах. 16 липня [Віталій Кім](#) перейшов з посади начальника Миколаївської ОВА на посаду міністра у справах ветеранів. Тимчасове керівництво областю перейшло до першого заступника начальника ОВА Георгія Решетілова.

У Херсонській області в серпні відбулися кадрові зміни на рівні громад: президент звільнив начальників [Іванівської](#) і [Нововоронцовської](#) селищних військових адміністрацій. Зміни відбулися на тлі кримінальних проваджень щодо посадовців, що актуалізує питання контролю за діяльністю органів влади.

На Донеччині важливим фактором збереження керованості залишається постійна комунікація з населенням. Це також допомагає протидіяти поширенню чуток про евакуацію керівництва й можливу втрату територій.

1.1. Рішення влади, що позначилися на згуртованості

>> **ООНОВЛЕННЯ ПЕРЕЛІКУ ТЕРИТОРІЙ, НА ЯКИХ ВЕДУТЬСЯ БОЙОВІ ДІЇ**

21 серпня [оновлено перелік територій](#), на яких ведуться (велися) бойові дії або які тимчасово окуповані РФ. Постійні оновлення Переліку відображають зміни в безпековій ситуації в громадах і мають практичні наслідки для їх функціонування та доступу населення до державної підтримки.

На Донеччині до Переліку віднесено низку населених пунктів Торецької і Гродівської громад. Водночас розширено перелік територій активних бойових дій у Краматорській, Святогірській та Слов'янській громадах.

На Чернігівщині до Переліку територій можливих бойових дій додано Сосницьку, Холминську, Березнянську, Седнівську і Тупичівську громади. Водночас зміни й уточнення стосуються громад Дніпропетровської, Запорізької, Миколаївської, Харківської та Херсонської областей.

>> **БЕЗПЕКА**

Безпекова ситуація в прифронтових громадах продовжувала погіршуватися, а географія російських атак — розширюватися. Російські атаки дедалі частіше охоплювали не лише безпосередньо прифронтові населені пункти, а й території, які раніше вважалися відносно безпечними. На Дніпропетровщині посилювалися удари по Нікопольському й Синельниківському районах, важких

атак зазнали також Павлоград і Кривий Ріг. Погіршення безпекової ситуації призвело до подальшого розширення евакуації. На Харківщині системні атаки почали фіксуватися в громадах, куди раніше перемістилася значна кількість ВПО, зокрема в Сахновщинській, Берестинській і Валківській ТГ.

Одним із напрямів адаптації громад до безпекових загроз стало відповідне пристосування міської і транспортної інфраструктури. На Херсонщині через загрозу атак [переглядали](#) маршрути громадського транспорту й посилювали вимоги безпеки для АЗС. У Херсоні 15 липня [презентували](#) тестову версію інтерактивної карти дронівих загроз, створеної на основі понад 15 тис. повідомлень про атаки й даних із понад 150 локацій. Карта дає змогу враховувати дані про інтенсивність і характер атак під час планування роботи.

На Харківщині [планують встановити](#) 99 мобільних укриттів на маршрутах шкільних автобусів. Потребу в них визначали громади, які брали до уваги маршрути перевезення школярів. Станом на 24 серпня тривала процедура закупівлі, а область уже отримала близько 80 млн грн (≈1,53 млн євро за курсом НБУ на 24 серпня 2026 року) субвенції від Закарпатської і Чернівецької областей. Але цих коштів недостатньо для повного фінансування проекту.

У [Миколаєві](#) зберігалася проблема доступності укриттів під час обстрілів. Після випадку, коли мешканці не змогли потрапити до укриття під час атаки, поліція розпочала розслідування. У [Павлограді](#) на Дніпропетровщині мешканці порушили питання недостатньої кількості укриттів. Електронна петиція з вимогою перевірити стан наявних захисних споруд і встановити додаткові модульні укриття набрала необхідну кількість голосів для офіційного розгляду місцевою владою менше ніж за три доби.

Безпекові ризики дедалі сильніше впливають і на економічну діяльність. На Миколаївщині атаки по портовій, промисловій, транспортній та енергетичній інфраструктурі створюють додаткові ризики для підприємств, пов'язаних з морською логістикою, і збільшують їхні логістичні й страхові витрати.

У результаті громади змушені дедалі більше пристосовувати інфраструктуру й управлінські рішення до тривалих атак і постійної загрози нових ударів.

>> ЕВАКУАЦІЯ

Погіршення безпекової ситуації в липні – серпні зумовило подальше розширення евакуації цивільного населення з прифронтових територій.

Окремою проблемою залишається вартість вивезення майна. Наприклад, через погіршення безпекової ситуації перевізники підвищують тарифи на вивезення речей з [Краматорська](#) в Донецькій області або відмовляються від поїздок до міста. Перевезення меблів, техніки й особистих речей в інше місто коштує щонайменше 35–40 тис. грн, а вантажні послуги оплачуються додатково – близько 600–700 грн за годину.

Водночас значна частина населення продовжує відкладати виїзд. Так, у [Миколаївській громаді](#) Дніпропетровської області за два дні евакуаційні групи відвідали 541 з 570 родин, які підлягали евакуації, десять сімей на той момент відмовлялися виїжджати. Для частини родин проблемою залишається пошук нового житла й організація переїзду.

У серпні зросло навантаження на гуманітарні ресурси: з 15 серпня гуманітарна місія «Проліска» тимчасово [призупинила](#) 31 безплатний автобусний маршрут у 12 громадах Чернігівщини, спрямовуючи ресурси на евакуацію населення з Донецької і Дніпропетровської областей.

>> ФУНКЦІОНУВАННЯ СИСТЕМ ЖИТТЄЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

У липні – серпні системи життєзабезпечення прифронтових громад дедалі більше працювали в режимі постійної адаптації. У найбільш небезпечних громадах резервні механізми ставали необхідною умовою збереження базових послуг, тоді як у відносно стабільніших містах продовжувалося створення додаткових спроможностей для автономної роботи енергетичної, водопостачальної і теплової інфраструктури.

У Краматорську й Слов'янську на Донеччині через пошкодження енергетичної інфраструктури почастішали тривалі відключення електроенергії. Для підтримки населення [використовувалися](#)

пункти незламності: станом на кінець серпня в області діяло 55 таких пунктів, де люди могли зігрітися чи отримати доступ до джерела живлення. Ще шість були готові відкритися.

Крім того, через наближення фронту до водозаборів на річці Сіверський Донець міста на півночі області почали стикатися зі значними проблемами з водопостачанням. Зокрема, з **28 серпня** було припинено централізоване водопостачання в кількох селищах міста Краматорська, а постачання води до центральних районів було значно скорочено. Аналогічна ситуація спостерігалася й у Слов'янську. Для забезпечення населення водою влада організувала її підвезення та активно використовувала свердловини, які масово облаштовувалися від початку повномасштабного вторгнення. Водночас відсутність централізованого водопостачання створює додаткові труднощі для населення, значну частину якого становлять люди старшого віку, для яких самостійний доступ до альтернативних джерел води може бути ускладненим.

На **Харківщині** через російські удари по газовій інфраструктурі окремі громади залишалися без газопостачання. Окремою проблемою стало забезпечення населення паливом: після удару 22 серпня по останній неушкодженій АЗС у **Златопільській** громаді місцева влада почала домовлятися з операторами про альтернативні способи постачання пального. Зокрема, розглядалася можливість його доставлення й продажу через мобільні наливні комплекси. Частина АЗС у громаді вже працювала з обмеженням роботи в нічний час.

У **Запоріжжі** посилення стійкості систем життєзабезпечення стало одним із пріоритетів підготовки міста до осінньо-зимового періоду. У межах Комплексного плану стійкості міста понад 286 млн грн (≈5,58 млн євро за курсом НБУ на 1 серпня 2026 року) державної субвенції спрямували на захист об'єктів водо- й тепlopостачання. З них 225 млн грн (≈4,39 млн євро) передбачено на підвищення стійкості двох водопровідних станцій, які забезпечують понад 99 % питної води на підконтрольній Україні території області, 56,7 млн грн (≈1,11 млн євро) – на захист трьох котельень і ще 4,5 млн грн (≈87,8 тис. євро) – на реконструкцію котельні та встановлення газопоршневої когенераційної установки. Остання має забезпечити роботу котельні навіть під час блекаутів.

У **Миколаєві** тривала реконструкція очисних споруд каналізації, що сприятиме відновленню довгострокової інфраструктурної спроможності.

На Дніпропетровщині інфраструктура області загалом зберігала працездатність, однак у прифронтових районах її функціонування залишалося нестабільним через повторні обстріли й необхідність постійних аварійних робіт. Найбільше навантаження припадало на електромережі та водопостачання.

На Чернігівщині, попри постійну загрозу обстрілів прикордонних територій, системи життєзабезпечення в більшості громад працювали стабільно. **Чернігівська громада** отримала 17 генераторів для підприємств критичної інфраструктури й соціальних об'єктів, що підтримало енергетичну автономність.

>> СТІЙКІСТЬ СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

У **Дружківці** в Донецькій області було ухвалено рішення припинити з 7 вересня діяльність Центральної міської клінічної лікарні. Причиною стали різке погіршення безпекових умов і відсутність базових комунальних послуг.

Згортання окремих видів медичної допомоги відбувалося й у Краматорську. З 10 серпня **припинила** діяльність Краматорська станція переливання крові, а з 1 серпня **тимчасово припинив** роботу серцево-судинний центр і радіологічне відділення медичного центру сучасних методів лікування онкології. Через пошкодження медичних об'єктів і звільнення частини персоналу в онкологічному центрі зупинено оперативну діяльність, однак продовжуються консультації, обстеження, амбулаторні операції, хіміотерапія та видача препаратів. Хірургічні послуги **надаються** в інших приміщеннях через пошкодження хірургічного корпусу міської лікарні. Медичні заклади Слов'янська працювали у звичайному режимі.

Проблеми виникали не лише з мережею лікарень, а й із доступом до фармацевтичних послуг. У серпні аптечна мережа «Здравиця» оголосила **про закриття** однієї аптеки в Краматорську й трьох у Слов'янську, водночас доступність ліків загалом зберігається завдяки роботі місцевих аптечних мереж і немережевих аптек.

Окремою вразливістю медичної системи стало забезпечення запасами прифронтових закладів. 3 й 7 серпня [склад ВООЗ](#) у Дніпрі зазнав ударів, унаслідок чого будівлю було зруйновано. На складі зберігалось приблизно 300 палет медичних матеріалів для прифронтових медичних закладів загальною вартістю близько 500 тис. доларів; до моменту знищення вдалося перемістити 130 палет.

У Дніпрі ВООЗ також [оцінила готовність](#) обласної лікарні ім. Мечникова за методикою Hospital Safety Index. За даними ВООЗ, підготовчі заходи вже продемонстрували практичну цінність після атаки на лікарню в травні 2026 року: резервні системи електро- й водопостачання допомагали підтримувати критичні функції, персонал міг безпечно переміщувати пацієнтів і надавати основні медичні послуги попри пошкодження та перебої в роботі інфраструктури.

На Миколаївщині окремим напрямом адаптації медичної системи є [розвиток](#) мобільних стоматологічних, протезних і реабілітаційних послуг. Це свідчить про поступове розширення форматів надання медичної допомоги з урахуванням потреб громад.

На Чернігівщині в Корюківській ЦРЛ [реконструювали](#) відділення реабілітації та неврології за підтримки бельгійського агентства Enabel і за фінансування в понад 52 млн грн (≈1,01 млн євро за курсом НБУ на 1 серпня 2026 року). За перше півріччя 2026 року у двох відділеннях пролікували 350 пацієнтів.

>> ТРАНСПОРТ

Безпекова ситуація дедалі більше впливає на організацію транспортного сполучення в прифронтових громадах. У [Краматорську](#) на Донеччині з кінця серпня змінено графік руху міського транспорту — через загрозу атак у ранкові й вечірні сутінки більшість маршрутів працює переважно з 6 ранку до 17 години.

У [Запоріжжі](#) через атаки на локомотиви й залізничну інфраструктуру змінилася організація пасажирського сполучення. Після ударів 18–19 липня частину рейсів було переведено на трансферну схему: пасажирів із Запоріжжя доставляли до Дніпра електричками або автобусами, звідки вони продовжували подорож потягами. Станом на кінець липня пряме залізничне сполучення за окремими напрямками було обмежене, хоча квитки на відповідні рейси можна було придбати.

>> ВІДНОВЛЕННЯ ЖИТЛА

Потреба у відновленні та компенсації за зруйноване й пошкоджене житло залишається одним із ключових гуманітарних викликів прифронтових громад. На Донеччині за програмою [«ЄВідновлення»](#) було [ухвалено](#) понад 33 тис. позитивних рішень на загальну суму 47,52 млрд грн (≈926,8 млн євро за курсом НБУ на 1 серпня 2026 року). Обласна влада також постійно стимулює місцеві адміністрації активніше розглядати заяви, збільшити кількість членів комісій і засідань, частіше проводити дистанційні обстеження, швидше опрацьовувати технічні звіти й без затримок формувати житлові сертифікати.

Від початку реалізації програми «ЄВідновлення» на Харківщині подано 73 456 заяв на отримання грошової допомоги для ремонту пошкодженого житла. Найбільше заяв надійшло від мешканців обласного центру, Харківського, Чугуївського й Ізюмського районів. Станом на 28 серпня понад 49,8 тис. заявників [отримали](#) понад 5 млрд грн (≈96,42 млн євро за курсом НБУ на 28 серпня 2026 року) на ремонт, а за знищене житло було сформовано майже 12 тис. сертифікатів.

Водночас зростає навантаження на місцеві бюджети: попри дію програми «ЄВідновлення» для власників пошкодженого й знищеного житла Харків [не отримує](#) окремих державних субвенцій на міську відбудову.

Окремою проблемою стала залежність доступу до компенсацій від зміни статусу територій: після того, як Краматорську громаду [включили](#) до переліку територій активних бойових дій, з 21 серпня було призупинено прийом заяв і виплати за пошкоджене майно в межах «ЄВідновлення».

На [Миколаївщині](#) додатковим бар'єром залишається відсутність належно оформленого права власності на житло, особливо в сільській місцевості, де частина мешканців не має документів, необхідних для підтвердження права власності, а отже, не може отримати компенсацію.

>> СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ

У серпні громади активізували стратегічне планування з урахуванням воєнних ризиків і перспектив повоєнного відновлення. У Херсоні [затверджено](#) Стратегію розвитку громади до 2027 року з перспективою дії до 2034 року. Документ передбачає поетапний перехід від виживання і стабілізації в умовах війни до масштабної відбудови, повернення населення й економічного відновлення. Загальну потребу в реалізації Стратегії [оцінено](#) в 187,3 млрд грн (≈3,65 млрд євро за курсом НБУ на 1 серпня 2026 року), з яких 172,8 млрд грн (≈3,37 млрд євро) припадає на відбудову інфраструктури й відновлення економіки, тоді як із міського бюджету планується виділити лише 45,8 млн грн (≈893,2 тис. євро). Основну частину ресурсів громада розраховує отримати з державного бюджету, міжнародних грантів і приватних інвестицій.

У Чернігові [відбулося](#) громадське обговорення проєкту Стратегії розвитку громади до 2027 року з перспективою дії до 2034 року. До її підготовки залучали мешканців, бізнес, молодь і ветеранську спільноту, а в опитуванні щодо проблем і напрямів розвитку взяли участь понад 2 тисячі мешканців. Стратегія має стати основою для планування конкретних проєктів і залучення державного й міжнародного фінансування на відновлення.

>> ПРОТИДІЯ ФЕЙКАМ

У серпні було зафіксовано кілька помітних інформаційних маніпуляцій, пов'язаних з Дніпром і Кривим Рогом.

17–19 серпня в соціальних мережах поширювали відео із залізничного вокзалу Дніпра з твердженням про нібито заборону евакуації військовозобов'язаних чоловіків. До реальних кадрів додали змонтований напис та аудіодоріжку, що імітувала оголошення через вокзальний гучномовець. 20 серпня Центр протидії дезінформації [спростував](#) повідомлення, наголосивши, що Дніпро не входить до зон обов'язкової евакуації, а законодавство не забороняє цивільної евакуації військовозобов'язаних.

Інший випадок стосувався фейкової [«допомоги від АТБ»](#). Напередодні Дня Незалежності локальні телеграм-канали поширювали повідомлення про нібито безплатні продуктові набори, солодощі для дітей і сертифікат на 1000 грн. Користувачів закликали перейти за стороннім посиланням і подати заявку. На офіційних ресурсах мережі інформації про таку акцію не було, а її проведення спростували.

Обидва випадки демонструють використання актуальних для населення тем — евакуації, безпеки й матеріальної допомоги — для поширення недостовірної інформації або шахрайства. Локальні анонімні телеграм-канали найчастіше поширюють такі повідомлення.

2. Робота над ідентичністю

2.1. Зміни в стандартах освіти

Освітня система продовжує працювати в умовах війни: у відносно безпечніших громадах розширюється очне й змішане навчання, тоді як на прифронтових і прикордонних територіях переважає дистанційний формат.

Одночасно війна вдаряє по освітній мережі. Показовою є ситуація в [Краматорську](#) на Донеччині: кількість учнів і шкіл скоротилася більш ніж удвічі — з 18,8 тис. учнів до 8,3 тис., а з 32 шкіл, які діяли до 2022 року, з нового навчального року працюватимуть 15. Частину дітей переводять до інших закладів, а в окремих школах навчання призупиняють. Такі рішення викликають невдоволення серед частини мешканців.

У Запорізькій і Миколаївській областях громади розширюють можливості для очного навчання, облаштовують укриття, резервне живлення та [підвезення дітей](#). У [Запорізькій області](#) у 2026/2027 навчальному році працюватиме 291 школа, з них 153 — у змішаному і 138 — у дистанційному форматі. У [Миколаєві](#) 45 закладів загальної середньої освіти працюватимуть очно, 7 — у змішаному

і 12 – у дистанційному форматі. Формат навчання визначено з урахуванням готовності укриттів та можливостей закладів і може бути переглянутий у разі погіршення безпекової ситуації.

У [Дніпропетровській області](#) новий навчальний рік мають розпочати майже 300 тис. дітей, з них понад 17 тис. першокласників. Понад 85 % шкіл і дитсадків облаштовані укриттями. Усі заклади, які працюватимуть очно або в змішаному форматі, забезпечені резервними джерелами живлення, а близько 60 % можуть автономно працювати до дев'яти годин.

На [Чернігівщині](#) прогнозується подальше скорочення мережі шкіл до 300 закладів. Водночас більшість закладів працюватиме очно: 223 – очно, 57 – у змішаному форматі й 20 – дистанційно. Регіон також посилює енергетичну автономність закладів, зокрема через генератори, сонячні панелі й накопичувачі електроенергії.

У найбільш небезпечних громадах, як-от у Нікополі й Марганці на Дніпропетровщині, зберігається дистанційне навчання. У частині Синельниківського району евакуація дітей з небезпечних територій і пошкодження закладів освіти додатково ускладнюють організацію навчання.

Паралельно триває перехід до нової моделі профільної старшої школи. З 1 вересня 2026 року 150 академічних ліцеїв по Україні [пілкують](#) нову модель навчання, яка передбачає ширший вибір профілів і курсів, а також можливість для учнів самим обирати профіль та окремі предмети. На Харківщині до пілоту долучилися 8 закладів, які вже з 2026/2027 навчального року переходять на 12-річне навчання.

Водночас Харків зберігає роль освітнього центру попри близькість до фронту. У 2026 році харківські ЗВО [отримали](#) близько 100 тис. заяв від абітурієнтів, а на перший курс було [зараховано](#) понад 8,6 тис. студентів – більше, ніж попереднього року. Частина вступників обирає навчання в Харкові попри безпекові ризики, а окремі заклади передбачають можливість очного навчання в укриттях.

2.2. Політика пам'яті: топоніміка, музейна справа, свята і як їх відзначають

Російська агресія продовжує впливати на культурну спадщину. На початку липня було [оприлюднено](#) оновлені дані Міністерства культури: станом на кінець червня в Україні зафіксовано пошкодження або руйнування 1949 пам'яток культурної спадщини. Повністю зруйновано 46. Найбільше пам'яток пошкоджено там, де була російська окупація, – у Харківській, Херсонській, Київській, Донецькій та Одеській областях.

Паралельно продовжувалося документування і збереження культурної спадщини, втраченої внаслідок війни. На [Херсонщині](#) після знищення 1 серпня Свято-Введенської церкви XVIII століття в Бериславі ініційовано її 3D-відтворення. Для цього з приватних архівів мешканців збирають фотографії та відео храму.

На [Донецьчині](#) тривали ініціативи зі збереження пам'яті про громади, які постраждали від війни. Зокрема, у серпні завершено культурно-мистецький проєкт «Соледар: Сіль нашої пам'яті», у межах якого створено відео про історію міста, його соляні промисли і зв'язок мешканців із Соледаром.

Також у громадах продовжували публічно вшановувати полеглих захисників.

3. Спільна справа

3.1. Взаємодія на рівні спільнота – влада. Довіра до рішень влади. Реагування на потреби та бізнесові й громадські ініціативи

На Херсонщині зберігається розрив між довірою до органів влади і громадського сектору. За [даними](#) соціологічного дослідження, 54,8 % жителів області радше не довіряють або зовсім не довіряють місцевій владі чи військовій адміністрації. Серед основних причин – брак прямого діалогу і комунікації з населенням (38,6 %) та сумніви щодо повноти й достовірності офіційної інформації (70,5 %). Водночас 78,9 % позитивно оцінюють діяльність волонтерів і благодійних організацій, а 89,8 % респондентів або членів їхніх родин особисто отримували від них допомогу. На тлі низької довіри до місцевої влади зберігається висока довіра до громадського сектору.

>> ПОТРЕБИ ВЕТЕРАНІВ ВІЙНИ І ЇХНІХ СІМЕЙ

Окремим проявом взаємодії громадян з владою залишається формування системи підтримки ветеранів і їхніх сімей. У громадах розширюються ветеранські послуги й механізми підтримки – від реабілітації, протезування та житлових програм до професійного навчання і підтримки власної справи. Зокрема, у [Харкові](#) запроваджено ваучери до 150 тис. грн на започаткування або розвиток ветеранського бізнесу, на [Дніпропетровщині](#) відкрили сучасну протезну майстерню, а в [Кривому Розі](#) завершується створення мультифункціонального ветеранського простору. На [Миколаївщині](#) 177,4 млн грн (≈3,46 млн євро за курсом НБУ на 1 серпня 2026 року) державної субвенції спрямовано на придбання житла для 71 ветеранської сім'ї.

Паралельно розвиваються механізми залучення ветеранів і їхніх представників до формування місцевих рішень. У [Миколаєві](#) оновлено Координаційну раду з питань ветеранської політики. У Дніпропетровській, Запорізькій, Миколаївській, Полтавській, Сумській, Харківській, Херсонській і Чернігівській областях завершився цикл із 24 [стратегічних сесій](#) з розроблення місцевих планів та рекомендацій щодо реінтеграції ветеранів. До процесу долучилися представники місцевої влади й громад, ветерани і ветеранські організації, члени родин загиблих, зниклих безвісти й військовополонених, а також фахівці соціальної, медичної та правничої сфер. Загалом участь у сесіях взяли 675 осіб.

>> ПІДТРИМКА ПІДПРИЄМЦІВ ТА ЕКОНОМІЧНА СТІЙКІСТЬ ГРОМАД

Платформи «Діалог влади та бізнесу» продовжували працювати. У липні – серпні тематика взаємодії охоплювала питання розвитку експорту, пошуку нових міжнародних ринків, доступу до фінансових інструментів, кіберстійкості та відновлення підприємств.

Громади й області розширювали доступ до фінансових інструментів. У Запоріжжі передбачили компенсацію 50 % внеску місцевого бізнесу за участь у державній програмі страхування від воєнних ризиків. На [Миколаївщині](#) діяли підвищені грантові ліміти програми «Власна справа» – до 500 тис. грн, а також [продовжилася](#) програма BLOOM з підтримкою до 30 тис. дол. США. На Харківщині діяла окрема програма фінансової підтримки для сільськогосподарських виробників.

Щодо аграрного сектору, високий урожай не усуває економічних ризиків. На [Дніпропетровщині](#) виробники повідомляли про значний розрив між внутрішніми закупівельними і експортними цінами. Серед причин називали ускладнення експортної логістики та переорієнтацію частини зернових вантажів з портів Великої Одеси на західні прикордонні переходи й Ізмаїл, що продовжує і здорожчує логістику. На Харківщині та Чернігівщині додатковим обмеженням залишаються безпекові ризики: частина сільськогосподарських земель недоступна, а удари по техніці й інфраструктурі ускладнюють проведення робіт. Для прифронтового аграрного сектору проблемою залишається не лише виробництво, а й доступ до земель, безпечне проведення робіт, [якість продукції](#) і її збут.

Також зберігається кадровий дефіцит. На Дніпропетровщині наприкінці серпня ДТЕК [Павлоградвугілля](#) мав понад 500 відкритих вакансій – від робітничих до інженерно-технічних спеціальностей.

Водночас російські атаки продовжують створювати прямі ризики для промислових і сільськогосподарських підприємств.

>> АНТИКОРУПЦІЙНА ПОЛІТИКА І ЗАЛУЧЕННЯ ГРОМАДСЬКОСТІ

На обласному рівні громадськість залучається до формування і реалізації антикорупційної політики. Так, у Дніпропетровській області почалося [публічне обговорення](#) проєкту Антикорупційної програми ОДА на 2026–2028 роки. У Харкові 29 липня [було затверджено](#) Антикорупційну програму міської ради на 2026–2028 роки, спрямовану на виявлення й мінімізацію корупційних ризиків і підвищення прозорості роботи органів місцевого самоврядування.

3.2. Взаємодія на рівні суспільства. Ініціативи. Довіра між групами

>> ВОЛОНТЕРСЬКІ Й БЛАГОДІЙНІ ІНІЦІАТИВИ

У липні – серпні волонтерські й благодійні організації продовжували допомагати мешканцям прифронтових громад, військовослужбовцям і їхнім родинам. У [Павлограді](#) на Дніпропетровщині після російського обстрілу команда «Проліски» оперативно надала постраждалим будівельні матеріали. Також фахівці організації проводили консультації щодо гуманітарної допомоги, участі в програмі «Відновлення» і подання заяв до Міжнародного реєстру збитків.

У [Запоріжжі](#) 15 серпня відбувся благодійний ярмарок «Разом заради захисників та захисниць», ініційований громадською організацією «Родина загиблих Запорізького краю». Зібрані кошти спрямували на потреби 128 окремої важкої механізованої бригади «Дике поле».

>> ГРОМАДЯНСЬКА АКТИВНІСТЬ

У липні в Дніпрі тривали мирні акції у зв'язку з відставкою Михайла Федорова з посади міністра оборони, що відбулася в межах відставки уряду. Перший із 36 мітингів, 16 липня, [зібрав](#) близько 300 учасників. Попри поступове зменшення їх кількості акції продемонстрували досить [високу громадянську активність](#) в області.

>> НАВЧАННЯ І САМООРГАНІЗАЦІЯ МЕШКАНЦІВ

У Херсоні [завершився](#) цикл безпекових тренінгів для голів об'єднань співвласників багатоквартирних будинків з районів, що регулярно потерпають від обстрілів. Навчання охоплювали дронуву й мінну безпеку, пожежогасіння і домедичну допомогу. Це готує самих учасників до надзвичайних ситуацій і дає їм змогу передавати знання мешканцям будинків і кварталів.

>> РІЗНЕ СПРИЙНЯТТЯ НОРМ ЖИТТЯ ПІД ЧАС ВІЙНИ

23 серпня в [Харкові](#), попри відсутність офіційних масових заходів, відбулися стихійні гуляння з нагоди Дня міста. Мешканці, ветерани, волонтери й громадські діячі по-різному відреагували на подію – одні сприйняли святкування як продовження повсякденного життя, інші критикували його формат і масштаб в умовах війни. Це показало, що ставлення до допустимих форм суспільного життя під час війни в громаді розходиться.

4. Зміни в соціальній структурі

>> ДЕМОГРАФІЧНА ТРАНСФОРМАЦІЯ

Погіршення безпекової ситуації та евакуація населення посилюють демографічні виклики для прифронтових громад. Одним із них є збереження молодих фахівців і працездатного населення. На Херсонщині [затверджено](#) цільову соціальну програму «Молодь Херсонщини: покоління стійкості» на 2027–2030 роки. На її реалізацію планують спрямувати близько 25 млн грн (≈487,6 тис. євро за курсом НБУ на 1 серпня 2026 року), близько 80 % з яких – на адресну грошову допомогу молодим спеціалістам.

4.1. Виклики, пов'язані зі становищем жінок, дітей і людей з інвалідністю

У Кривому Розі й Миколаєві [облаштували](#) центри тимчасового перебування для евакуйованих з Херсонщини. Вони приймають сім'ї з дітьми, людей старшого віку, маломобільних людей та інших переселенців, забезпечуючи безоплатне проживання до 21 доби та комплексний супровід.

У липні діти з Харківщини також виїжджали на оздоровлення і відпочинок у межах міжрегіонального й міжнародного партнерства. [100 дітей](#) повернулися після відпочинку на Львівщині, ще [понад 80](#) – з літніх канікул у Польщі в межах партнерства Харківської ОВА з Великопольським воєводством.

У Миколаєві обласний центр соціальних служб і БО «Позитивні Жінки. Миколаїв» [підписали](#) меморандум про співпрацю для надання жінкам комплексної соціальної, психологічної і паракоридичної допомоги. Також партнери домовилися про взаємне скерування жінок до кабінетів безбар'єрного доступу та «Безпечного простору для жінок».

У Миколаєві експерти Української асоціації центрів підтримки бізнесу за сприяння міського центру підтримки ветеранів війни [провели](#) фокус-групи з людьми з інвалідністю і ветеранами щодо бар'єрів у працевлаштуванні. За результатами обговорень планують підготувати рекомендації щодо програм підтримки й навчання роботодавців для створення більш інклюзивного робочого середовища.

4.2. Потреби вимушених переселенців. Реагування

Посилення переміщення і навантаження на систему прийому. У липні – серпні посилення евакуації з прифронтових громад збільшило навантаження на систему прийому ВПО. На Дніпропетровщині в [Павлограді](#) через транзитний центр за липень пройшло понад 6700 людей, у серпні – понад 1900 станом на 20 серпня. Середня кількість прибулих становила 100–120 людей на добу. Понад 90 % евакуйованих були жителями прифронтових громад Дніпропетровщини.

Доступність житла. Житло залишається одним із ключових викликів для ВПО, а нові хвилі переміщення посилюють попит на оренду. Зростання вартості оренди й обмежена пропозиція доступного помешкання ускладнюють довгострокове розселення та інтеграцію переселенців у приймаючих громадах. За даними регіональних моніторингів, окремою проблемою залишається придбання нерухомості за житловими сертифікатами «єВідновлення»: ВПО скаржаться на випадки підвищення продавцями цін з огляду на можливість розрахунку сертифікатом.

Нестача доступного житла може стримувати мешканців небезпечних територій від евакуації, особливо старших і самотніх людей, для яких витрати на оренду є суттєвим фінансовим навантаженням.

Нові механізми прийому й розселення. На [Харківщині](#) запрацювала електронна система «Поруч» для координації евакуації і розміщення ВПО. Вона цифровізує роботу транзитних пунктів у Харкові та Лозовій і дає змогу переглядати умови тимчасового проживання й бронювати місця ще до евакуації. За даними Харківської ОВА, після двотижневого тестування системи кількість людей, які

погоджувалися на евакуацію, зросла на 73 %.

Інтеграція та участь ВПО в житті громад. Поступово посилюється участь ВПО в житті приймаючих громад. У [Солонянській громаді](#) (Дніпропетровська область) на засіданні Ради з питань ВПО обговорили потреби переселенців і механізми реалізації житлової програми.

У Дніпрі після оновлення складу Ради ВПО при міській владі створили робочі групи з питань житла, працевлаштування і комунікацій. Це відповідає більш довгостроковим потребам переселенців, для яких дедалі важливішими стають житло, робота й інтеграція в громаду, а не лише отримання екстреної допомоги.

Працевлаштування й економічна інтеграція. На [Дніпропетровщині](#) за перше півріччя послугами служби зайнятості скористалися 6533 ВПО. За сприяння служби працевлаштовано 3143 людини, 629 ВПО направлено на професійне навчання, ще 108 отримали ваучери на навчання. 33 ВПО отримали мікрогранти на створення або розвиток власного бізнесу.

4.3. Мобілізаційні процеси. Реагування

У липні – серпні на [Дніпропетровщині](#) почастишали публічні конфлікти під час роботи груп оповіщення. Упродовж місяця стали відомі щонайменше три резонансні випадки в Дніпрі, Кривому Розі та Кам'янському, що супроводжувалися бійками, застосуванням газових балончиків і стрільбиною. Одночасно зростала кількість скарг до представництва Уповноваженого Верховної Ради з прав людини на дії ТЦК, зокрема щодо можливого перевищення повноважень.

На [Харківщині](#) також траплялися конфлікти під час роботи груп оповіщення: у 2026 році 23 працівники ТЦК дістали поранень, один військовослужбовець загинув. За фактами нападів поліція відкривала кримінальні провадження.

III. УМОВНО ТИЛОВІ ТЕРИТОРІЇ ПІД УПРАВЛІННЯМ УКРАЇНСЬКОГО УРЯДУ

(ВІННИЦЬКА, ЗАКАРПАТСЬКА, ЛЬВІВСЬКА,
ОДЕСЬКА І ЧЕРНІВЕЦЬКА ОБЛАСТІ)

1. Зміни в системі управління

У липні – серпні в окремих умовно тилowych регіонах відбулися кадрові зміни у виконавчих органах влади. На Закарпатті звільнено заступника голови ОВА [Ростислава Прицака](#), який відповідав за інфраструктурний напрям.

В Одесі відбулося оновлення виконавчої команди міста: заступниками в. о. міського голови стали [Олена Якименко](#), [Андрій Маковецький](#) та [Олексій Ботезат](#), які відповідатимуть за визначені сфери міського управління.

1.1. Рішення влади, що позначилися на згуртованості

Протягом моніторингового періоду суспільно-політична ситуація в цільових областях загалом залишалася стабільною. Діяльність органів державної влади й місцевого самоврядування була зосереджена на зміцненні безпеки регіонів, розвитку міжнародного співробітництва, підтримці ветеранів і внутрішньо переміщених осіб, підготовці громад до осінньо-зимового періоду й реалізації інвестиційних та відновлювальних проєктів.

>> КРИТИЧНА ІНФРАСТРУКТУРА Й ЕНЕРГЕТИЧНА СТІЙКІСТЬ

У тилowych регіонах продовжувалася підготовка критичної інфраструктури до осінньо-зимового періоду й можливих перебоїв в енергопостачанні. У [Вінниці](#) за підтримки GIZ встановлюють сонячні електростанції із системами накопичення енергії на об'єктах міської інфраструктури. Нову станцію планують ввести в експлуатацію до початку опалювального сезону 2026–2027 років.

У [Львові](#) реалізується [План стійкості](#), затверджений у березні 2026 року, який передбачає 96 проєктів із захисту критичної інфраструктури, резервного живлення і додаткової генерації тепла й води. Станом на серпень реалізовано понад 52 % заходів.

В Одесі після масованих атак у серпні перебоїв з електропостачанням також впливали на водопостачання і мобільний зв'язок. Окремим викликом стала [підготовка](#) до можливого дефіциту води через поєднання воєнних ризиків, спеки та зниження рівня води в річках. Місто затвердило план дій на випадок перебоїв з водопостачанням, передбачивши резервні генератори, запаси палива й води.

>> БЕЗПЕКА

У липні на Львівщині посилили контроль за станом укриттів після моніторингу. Громадам [доручили](#) усунути виявлені недоліки й забезпечити належне утримання захисних споруд. У серпні область перейшла до позапланового обстеження всього фонду укриттів – понад 7,5 тис. об'єктів із залученням ДСНС, поліції, районних військових адміністрацій і громад. Перевірки мають завершитися до 1 жовтня.

У **Львові** окремо розглянули можливість прийняття в комунальну власність приватних укриттів, розташованих поблизу місць масового перебування людей. Із 71 укриття приватної форми власності за призначенням використовували лише 34. Місто планує визначити об'єкти, які може прийняти на баланс громади, за участю ДСНС, міської ради й власників.

На Буковині перед початком навчального року **перевіряли** готовність шкільних укриттів. У 331 закладі загальної середньої освіти використовують 579 захисних споруд, однак власних укриттів недостатньо, тому 208 об'єктів використовують за угодами. Очне навчання планували в 315 школах, змішане – у 16; його застосовуватимуть зокрема там, де місткість укриття не дає змоги одночасно розмістити всіх учнів. У 2026 році державну субвенцію на облаштування укриттів отримали лише два з 15 заявлених закладів.

19 серпня на Львівщині **провели** тактико-штабні навчання з реагування на ракетно-дронові атаки, тривалі відключення електроенергії і перебої в роботі систем життєзабезпечення. Учасники відпрацювали взаємодію органів управління, ДСНС, поліції та Національної гвардії, оцінку наслідків ураження енергооб'єктів, швидке управління й оповіщення населення.

>> МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ

У липні – серпні міжнародна співпраця умовно тилових регіонів розвивалася за кількома напрямками – від інституційного представництва й транскордонного партнерства до практичної допомоги міській інфраструктурі.

Буковина посилсила представництво у європейських регіональних структурах. 2 липня область відкрила власний представницький офіс у Комітеті регіонів ЄС у Брюсселі, ставши шостим українським регіоном з таким представництвом. Офіс має сприяти прямій взаємодії з європейськими регіонами, залученню грантів та інвестицій, а також розвитку транскордонних, інфраструктурних, енергетичних і інших проєктів. Офіційне відкриття офісу в Брюсселі заплановане на жовтень.

Окремо депутати Чернівецької обласної ради схвалили намір області приєднатися до Європейського об'єднання територіального співробітництва «Східні ворота» (East Gate), що об'єднує регіони України, Румунії, Молдови й Болгарії.

На **Закарпатті** 6 липня підписали Угоду про створення Європейського об'єднання територіального співробітництва «Вігорлат» з Прешовським і Кошицьким краями Словаччини. Новий формат має сприяти реалізації спільних транскордонних проєктів та залученню європейського фінансування.

У серпні німецьке місто-побратим Львова Фрайбург **приєдналося** до мережі UNBROKEN Cities Network, створеної Львовом для розвитку міжнародної мережі міст у сфері реабілітації та допомоги ветеранам і постраждалим від війни.

В **Одесі** міжнародна допомога була спрямована на посилення міської інфраструктури. У серпні комунальні підприємства отримали від Японії вісім гідропромивальних машин для обслуговування каналізаційних мереж – по одній для кожного КП «ЖКС».

Прикордонне співробітництво також переходило до практичних інфраструктурних проєктів. На **Буковині** домовлялися про відновлення пункту пропуску «Шепіт – Ізвоареле Сучевей» і працювали над відновленням міждержавної лінії електропередачі «Порубне – Сірет», яка має забезпечити можливість резервного електропостачання області з Румунії. На **Вінниччині** тривало будівництво мосту через Дністер у напрямку майбутнього пункту пропуску «Ямпіль – Косеуць».

Будівництво на Вінничині нового моста між Україною і Молдовою

Джерело: вебсайт [«Це Вінниця, друже!»](#)

>> ТРАНСПОРТНО-ЛОГІСТИЧНІ ВИКЛИКИ

На Одещині **посилилися ризики** для Дунайського логістичного маршруту. Після ударів по портах Ізмаїла й Рені ситуацію ускладнило рекордне падіння рівня води в Дунаї, через що судна були змушені зменшувати завантаження. Водночас перенесення частини вантажопотоків на дунайські порти збільшило навантаження на портову, залізничну й автомобільну інфраструктуру та підвищило вартість перевезень.

На тлі перебоїв у роботі чорноморських портів Maersk **запровадив** тимчасовий залізничний сервіс через румунську Констанцу. Це розширює можливості використання альтернативних логістичних маршрутів і посилює роль Констанци як резервного хабу для українських вантажів.

Зростання вантажопотоку через дунайські порти вже позначилося на вартості перевезень. За **оцінками** Інституту Дунайських досліджень, ставки фрахту з дунайських портів зросли приблизно на 5 дол. США за тону. Дунайський маршрут, який використовується для часткової компенсації обмежень роботи чорноморських портів, водночас стикається з безпековими, природними й логістичними обмеженнями.

>> МІЖРЕГІОНАЛЬНА СПІВПРАЦЯ

3 серпня в Івано-Франківську в межах засідання Конгресу місцевих і регіональних влад відбулася зустріч з головами гірських територіальних громад Чернівецької, Івано-Франківської, Львівської та Закарпатської областей. Серед питань — стан доріг, транспортне забезпечення, доступність медичних і освітніх послуг, розвиток туризму й фінансова спроможність громад. **Представники Буковини** також порушили питання протипаводкового захисту та відновлення роботи пунктів пропуску з Румунією.

19 серпня в Луцьку **представники** АОМС «**Євро регіон Карпати – Україна**» (яка об'єднує громади Карпатського регіону) обговорили з Міністерством розвитку громад та територій України ідею макрорегіонального об'єднання, розширення транскордонного партнерства і створення Академії розвитку громад. Ініціатива передбачає цифровий збір потреб громад, їх аналітичне опрацювання, групове навчання та експертний супровід для підготовки й реалізації практичних рішень

>> ВІДНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВ

У **Вінниці** підприємство «Вінницяпобутхім» після приватизації відновило роботу всіх виробничих ліній. На заводі працює 89 людей, ще 13 вакансій залишаються відкритими. За перші чотири місяці

2026 року обсяги виробництва зросли втричі. У розвиток і відновлення роботи підприємства у 2026 році вже інвестували 8,2 млн грн (≈159,9 тис. євро), з яких понад 4 млн грн (≈78 тис. євро за курсом НБУ на 1 серпня 2026 року) спрямували на безпеку працівників та облаштування укриття. Наступного року підприємство планує встановити обладнання для виробництва електроенергії з відновлюваних джерел.

У [Хусті](#) на Закарпатті 3 серпня офіційно відкрили завод Bakery Food Investment з виробництва заморожених хлібобулочних виробів. Інвестиції в підприємство склали 400 млн грн (≈7,80 млн євро), його продукція вже експортується до 15 країн світу.

2. Робота над ідентичністю

2.1. Зміни в стандартах освіти

Україна переходить до профільного навчання старшокласників (10–12 класи): замість вивчення 15–20 предметів у загальноосвітній школі учні навчатимуться в окремих ліцеях і зможуть обирати предмети для поглибленого вивчення відповідно до своїх професійних планів. У [Львові](#) затвердили оновлений план формування мережі ліцеїв, етапи переходу до нової структури старшої школи й припинення набору до перших і десятих класів у закладах, які змінюють статус. У Львові [п'ять шкіл](#) готувалися до участі в пілотному етапі реформи, який має розпочатися у вересні.

На Буковині Чернівецька обласна рада розширила мережу академічних ліцеїв з 59 до 65 закладів. [План](#) міської ради поступово об'єднати гімназію № 20 з ліцеєм № 8 викликав занепокоєння у батьків школярів. 6 липня міська рада не підтримала [електронну петицію](#) щодо збереження закладу як окремої юридичної особи.

Також тривала модернізація професійної освіти. Вінниччина [отримала](#) понад 16 млн грн (≈312 тис. євро) у межах державного проєкту [«100 майстерень»](#) на оновлення майстерень, лабораторій і кабінетів, закупівлю сучасного обладнання та створення енергоефективного й безбар'єрного освітнього простору в чотирьох закладах професійної освіти.

2.2. Політика пам'яті: топоніміка, музейна справа, свята і як їх відзначають

Однією з основних форм меморіалізації в громадах залишалися Алеї Слави й Алеї Надії. Перші вшановують загиблих військовослужбовців, другі зберігають пам'ять про тих, на чие повернення очікують родини. На Буковині в селі Репужинці Кадубовецької громади [відкрили](#) Алею Надії, присвячену українським захисникам, які вважаються зниклими безвісти або перебувають у полоні. На меморіальному стенді розмістили 17 портретів військовослужбовців.

У Львові 1 липня [відкрили](#) стелу «Алея надії» в пам'ять про поліцейських батальйону поліції особливого призначення Головного управління Національної поліції у Львівській області, які зникли безвісти, захищаючи Україну.

23 серпня на площі Ангелів у Львові відкрили [мобільну інсталяцію](#) «Колони пам'яті». На ній уже закарбовано понад 2000 імен полеглих за Україну військових, похованих на території Львівської громади. Перелік імен може доповнюватися.

«Колони пам'яті» у Львові

Джерело: вебсайт [«Твоє місто»](#)

У Чернівецькій області продовжувалося перейменування об'єктів топоніміки, пов'язаних з комуністичною та імперською політикою. 7 серпня в п'яти громадах [перейменували](#) 22 вулиці й провулки. Рішення ухвалили за результатами громадського обговорення з урахуванням фахових висновків Українського інституту національної пам'яті.

2.3. Свобода віросповідання

У липні – серпні на Буковині увага до релігійної тематики була пов'язана передусім із церковними подіями, правовим статусом релігійних об'єктів і судовими справами.

3–5 липня Чернівецько-Буковинську єпархію Православної Церкви України [відвідав](#) Предстоятель ПЦУ Єпіфаній. Під час візиту відбулася церемонія прославлення архієпископа Чернівецького, митрополита Буковини і Далмації в XIX столітті Євгенія (Гакмана). Рішення про цю канонізацію ієрарха, якого шанують за збереження й розвиток українського церковного та культурного життя на Буковині за часів Австрійської імперії, Священний Синод ПЦУ ухвалив у травні 2026 року.

27 серпня Окружна прокуратура міста Чернівців звернулася до суду щодо належного правового оформлення [Миколаївської церкви](#) – пам'ятки архітектури національного значення, якій понад 400 років. На храм не укладено охоронного договору, а прокуратура вимагає оформити право державної власності на пам'ятку. Чернівецький окружний адміністративний суд відкрив провадження у справі.

У справі [митрополита Лонгина](#) (Михайла Жара), архієрея Української православної церкви (УПЦ), засідання Герцаївського районного суду, заплановане на 12 серпня, перенесли через перебування митрополита на лікуванні в Румунії. Судовий розгляд справи, переданої до суду у 2023 році, триває. Лонгину, який у 2008 році отримав звання Героя України за благодійну діяльність і виховання в притулку при монастирі сотень дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, інкримінують розпалювання релігійної ворожнечі.

2.4. Національні меншини

13 липня Уповноважений Верховної Ради України з прав людини Дмитро Лубінець і його угорський колега Імре Югаз [домовилися](#) про проведення взаємних моніторингових візитів щодо дотримання прав національних меншин. В Україні планують відвідати заклади освіти й дитячі садки та зустрітися з представниками угорської громади; аналогічний візит має відбутися в Угорщині. Сторони також домовилися про створення постійної робочої групи для реагування на можливі порушення прав. За даними українського омбудсмена, у 2026 році до його офісу не надходило звернень від представників угорської меншини щодо порушення їхніх прав. На Закарпатті 12 975 учнів у 91 закладі освіти навчаються угорською мовою.

Окремим питанням залишалася організація середньої освіти угорською мовою в умовах реформи старшої школи. Представники угорської громади висловлювали занепокоєння щодо майбутнього [Чопського ліцею](#) імені Іштвана Сечені. Спочатку рішення Чопської міської ради передбачало, що заклад не набиратиме учнів до 10 класу, що фактично означало б його перехід до статусу гімназії (тобто 5–9 класи). Після звернень батьків міська рада [змінити](#) попереднє рішення і дозволила набір до 10 класу на 2026/2027 навчальний рік. Для угорської громади це особливо чутливо, бо йдеться не просто про адміністративну реорганізацію, а про один лише заклад, де угорськомовні діти можуть здобути повну середню освіту рідною мовою в цьому місті. Якщо б ліцей втратив старші класи, дітям довелося б навчатися в 10–12 класах деінде – можливо, там, де немає навчання угорською мовою.

Водночас угорські культурні й освітні інституції продовжували отримувати підтримку з боку Угорщини. Під час [вручення дипломів](#) випускникам Закарпатського угорського університету ім. Ференца Ракоці II консул-керівник консульства Угорщини в Берегові заявив про подальшу підтримку угорської громади Закарпаття з боку країни.

3. Спільна справа

3.1. Взаємодія на рівні спільнота – влада. Довіра до рішень влади. Реагування на потреби та бізнесові й громадські ініціативи

>> ДОПОМОГА ЗСУ

Підтримка Сил оборони залишалася одним із напрямів взаємодії місцевої влади, громад, бізнесу й благодійних організацій. На Львівщині громади продовжували спрямовувати кошти на потреби військових, а до допомоги активно долучалися заклади освіти: протягом 2025–2026 навчального року учні, батьки й працівники шкіл, дитсадків і закладів позашкільної освіти [зібрали](#) 45,6 млн грн (≈889,3 тис. євро за курсом НБУ на 1 серпня 2026 року) на дрони, автомобілі та інше обладнання для ЗСУ. На Буковині й Вінниччині громади також продовжували передавати військовим безпілотники, автомобілі, засоби зв'язку та інше необхідне обладнання.

>> ПОТРЕБИ ВЕТЕРАНІВ ВІЙНИ І ЇХНІХ СІМЕЙ

Підтримка ветеранів і їхніх сімей у регіонах охоплювала розвиток спеціалізованих просторів, реабілітацію, житлові програми й підтримку економічної самостійності. На Буковині 31 родина ветеранів і загиблих військовослужбовців [отримує житло](#). На реалізацію програми спрямували майже 89 млн грн (≈1,74 млн євро). У Кіцманській громаді відбулися [ветеранські слухання](#), під час яких обговорили доступ до реабілітації, соціального супроводу, пенсійного забезпечення та пільг, а також психологічну підтримку дітей захисників і питання вшанування загиблих військовослужбовців.

На Вінниччині [розпочав роботу](#) центр протезування та адаптації GARTA, де проводять допротезну підготовку, протезування і реабілітацію. Центр також надає допомогу в адаптації до протеза й у поверненні до повсякденного життя.

У Вінниці ветерани продовжували порушувати питання свого представництва в органах місцевого самоврядування. 14 липня під час позачергової сесії міської ради вони вимагали включити представника ветеранської спільноти до складу виконавчого комітету. Така вимога вже звучала на попередній сесії у квітні.

На Львівщині в серпні продовжували розвивати реабілітаційні й соціальні програми для ветеранів і їхніх родин. У межах окремих програм ветерани та члени їхніх сімей брали участь у реабілітаційних поїздках і сімейних ретритах. 6 серпня у Львові [відкрили](#) новий корпус реабілітаційного центру UNBROKEN із залами фізичної та ерготерапії, кабінетами психологічної допомоги й навчальним корпусом медичної школи.

На Одещині [відбувся](#) перший ветеранський форум, присвячений питанням підтримки ветеранів і їхніх родин. Учасники обговорили потреби ветеранської спільноти та взаємодію з органами влади.

>> ПІДТРИМКА МАЛОГО Й СЕРЕДНЬОГО БІЗНЕСУ

У липні – серпні в регіонах продовжували діяти програми фінансової підтримки бізнесу, зокрема гранти, компенсація кредитних ставок і ваучери. Водночас підприємці порушували питання доступу до підтримки, регулювання малого бізнесу й нестачі працівників.

На Львівщині 3 липня підприємствам, які постраждали внаслідок війни, [презентували](#) програми фінансової допомоги, страхування воєнних ризиків, грантові програми й пільгове кредитування. На той момент пошкодження зафіксували щонайменше на 96 об'єктах бізнесу. У межах 11-ї хвили програми «Власна справа» 57 підприємців [отримали](#) державну фінансову підтримку на відкриття або розвиток бізнесу. Серед отримувачів – шестеро переможців програми грантів для ветеранів і їхнього подружжя.

На Вінниччині [продовжила діяти](#) програма компенсації процентних ставок за інвестиційними кредитами малого й середнього бізнесу. У липні до реєстру включили 51 підприємство за 97 кредитами; загальна сума компенсації становила майже 5 млн грн (≈97,5 тис. євро за курсом НБУ на 1 серпня 2026 року). Серед отримувачів були 19 підприємств, які працевлаштували 153 ветеранів війни й учасників бойових дій.

В Одесі [продовжувалася дискусія](#) щодо нових правил розміщення тимчасових споруд. Під час публічного обговорення 24 липня представники малого бізнесу висловили застереження щодо запропонованого розподілу нових місць через відкриті аукціони, побоюючись, що великі мережі зможуть перебивати ставки менших підприємців. Після обговорення проект рішення направили на доопрацювання. Сторони не дійшли згоди щодо запропонованої системи аукціонів.

На Закарпатті дослідження потреб регіональної економіки [виявило](#) дефіцит кадрів. Найбільше роботодавці потребують електриків, електромонтерів та інженерів-енергетиків, а також працівників металооброблення й машинобудування: токарів, слюсарів, операторів верстатів із числовим програмним керуванням і зварювальників.

3.2. Взаємодія на рівні суспільства. Ініціативи. Довіра між групами

>> ГРОМАДЯНСЬКІ ПРОТЕСТИ

Відставка міністра оборони Михайла Федорова в рамках відставки уряду 16 липня стала приводом для протестних акцій у [Львові](#), [Вінниці](#) й [Одесі](#). Учасники вимагали його повернення на посаду, а згодом також порушили питання відставки головнокомандувача ЗСУ Олександра Сирського та відкритості кадрових рішень. В Одесі акції тривали протягом усього серпня. Якщо 16 липня на них зібралося близько 100 людей, то в наступні дні кількість учасників [перевищила](#) тисячу.

Мирний характер акцій, які тривали понад місяць, без зафіксованих сутичок чи силового розгону, свідчить про збереження можливості публічного висловлення громадянської позиції. Але невдоволення учасників протестів не зникло після призначення нового міністра. Питання довіри між владою і частиною громадянського суспільства все ще залишається актуальним.

>> МОЛИТОВНИЙ СНІДАНОК

На [Вінниччині](#) й [Буковині](#) відбулися молитовні сніданки за участі представників влади, духовенства, військових, волонтерів і бізнесу. Заходи поєднували міжсекторальний діалог з благодійними зборами на підтримку військових, медичних закладів і постраждалих від війни.

>> ГРОМАДСЬКІ ІНІЦІАТИВИ

У Чорноморській громаді Одеської області мешканці [ініціювали](#) звернення щодо безпечного транспортного сполучення між населеними пунктами громади. Упродовж липня ініціативу підтримали 1095 жителів. Колективне звернення направили до Кабінету Міністрів, Міністерства розвитку громад та територій України і профільного комітету Верховної Ради.

4. Зміни в соціальній структурі

>> ДЕМОГРАФІЧНІ ТЕНДЕНЦІЇ

[Демографічна ситуація](#) в умовно тилих областях залишалася несприятливою. У всіх п'яти цільових регіонах смертність перевищувала народжуваність. На Вінниччині та Львівщині кількість народжень скоротилася приблизно на 20 %, як порівняти з аналогічним періодом 2025 року. Найменшим розрив між народжуваністю і смертністю залишався на Закарпатті.

4.1. Виклики, пов'язані зі становищем жінок, дітей і людей з інвалідністю

На Львівщині [реалізують](#) проєкт Nadija – центр допомоги дітям, які постраждали від війни, де передбачена психологічна допомога, реабілітація та лікування. Поруч із центром планують створити віртуальний госпіталь і міжнародний дослідницький інститут, щоб забезпечити дітям з усієї України доступ до сучасної медичної допомоги. У Львівській громаді також [продовжили](#) адресну підтримку дітей полеглих захисників і захисниць України та дітей осіб з інвалідністю внаслідок війни І групи. Ще 76 дітей мають отримати по 50 тис. грн на навчання й оздоровлення.

Окремим напрямом залишалось тимчасове оздоровлення і психологічне відновлення дітей з прифронтових територій. У межах програми «Карпатська зміна» на [Львівщині](#) й [Буковині](#) приймали дітей із Сумської, Харківської, Чернігівської та Дніпропетровської областей.

У Львові [продовжували облаштовувати](#) доступність житлових будинків: з початку року встановили 37 підйомників для людей з інвалідністю, ще майже стільки ж планують облаштувати до кінця року. В Ужгороді [залишаються](#) проблеми фізичної доступності міського простору: зависокі бордюри, неналежно облаштовані пандуси, відсутність тактильних смуг і звукових сигналів на світлофорах. Водночас міська влада облаштовує безбар'єрний маршрут від вулиці Марії Заньковецької до площі Поштової і проводить обстеження доступності об'єктів уздовж нього.

Міська цільова програма «Безбар'єрна Одеса» за перше півріччя 2026 року була [профінансована](#) менш ніж на 10 %. Проте міська рада продовжила програму й передбачила її подальше фінансування, зокрема на облаштування пандусів, ліфтів та інших елементів доступності. Остаточний контроль за фінансуванням, виконанням і затвердженням змін у програмі здійснює Одеська міська військова адміністрація.

Питання становища жінок і протидії домашньому насильству також залишалися на порядку денному. На Буковині під час Форуму жінок [обговорювали](#) політичну участь жінок і протидію гендерно зумовленому насильству. На Вінниччині у 2026 році [зафіксували](#) 1277 звернень щодо домашнього насильства, з яких 270 надійшли від неповнолітніх. В Одеській області зареєстрували 1284 звернення – це другий показник в Україні після Дніпропетровської області (2216). Дані охоплюють перші місяці 2026 року та внесені до Єдиного державного реєстру випадків домашнього насильства та насильства за ознакою статі.

4.2. Потреби вимушених переселенців. Реагування

У липні – серпні житло все ще було однією з основних потреб внутрішньо переміщених осіб. У регіонах продовжували розвивати як тимчасові, так і довгострокові житлові рішення. На [Буковині](#) громадам запропонували провести інвентаризацію будівель, придатних для переобладнання під житло для ВПО; у Недобоївській громаді [планували](#) відремонтувати гуртожиток, а в Чернівцях переселенцям з Маріуполя надавали [соціальне житло](#). На [Вінниччині](#) готувалися до реалізації експериментального проекту з придбання житла для ВПО в сільській місцевості. На Львівщині продовжували видавати [житлові ваучери](#) і [компенсувати](#) процентну ставку за пільговими іпотечними кредитами.

Але житлові програми охоплювали лише частину переселенців. На Закарпатті доступність житла для ВПО залишалася суттєвим викликом через [високу вартість](#) купівлі й оренди нерухомості на тлі значної кількості переселенців у регіоні. Поряд із цим продовжувала діяти мережа місць тимчасового проживання: на Львівщині було [69](#) таких об'єктів, на Закарпатті – [105](#).

Тривале перебування великої кількості переселенців у приймаючих громадах водночас актуалізувало питання взаємної адаптації. На Закарпатті в окремих публічних дискусіях з'являлося протиставлення місцевих мешканців і новоприбулих. Такі висловлювання не відображають ставлення населення області загалом, однак можуть свідчити про ризики зростання напруги на тлі високої вартості житла й тривалого навантаження на місцеву інфраструктуру.

4.3. Мобілізаційні процеси. Реагування

Перебіг мобілізації залишався однією з найбільш чутливих тем. Суспільну напругу підтримували повідомлення про можливі порушення під час мобілізаційних заходів, корупційні й інші ймовірні зловживання в системі ТЦК та СП, а також випадки агресії громадян щодо військовослужбовців.

Значний суспільний резонанс мали повідомлення про можливі порушення з боку працівників ТЦК. На [Закарпатті](#) Уповноважений Верховної Ради України з прав людини заявив про системні звернення до нього громадян через методи дій ТЦК та СП і вимагав масштабної перевірки їхньої діяльності в області.

На [Одещині](#) від початку 2026 року до Офісу омбудсмена надійшло 453 звернення щодо дій працівників ТЦК та СП – найбільше серед усіх областей України. У серпні правоохоронці [повідомили](#) про підозру десятком військовослужбовцям одного з районних ТЦК у зв'язку з епізодами насильства й незаконного позбавлення волі.

На [Буковині](#) СБУ повідомила про підозру колишнім керівникам Дністровського і Вижицького районних ТЦК та СП, які, за даними слідства, у січні – березні 2026 року штучно завищили показники виконання мобілізаційного плану.

Водночас фіксувалися випадки агресії щодо самих працівників ТЦК. У липні у [Львові](#) конфлікт між цивільними і військовослужбовцями ТЦК переріс у масову сутичку та пошкодження службового автомобіля. А в [серпні](#) під час мобілізаційних заходів військовослужбовця ТЦК смертельно поранили. В [Одесі](#) внаслідок стрілянини по працівниках ТЦК четверо військовослужбовців дістали поранень. Ці випадки вказують на збереження високої напруги навколо мобілізаційного процесу.

Окремі питання виникали і щодо практики [бронювання](#) працівників. У Чернівцях контрольна

комісія міської ради за результатами перевірки повідомила про ймовірні порушення і недостатню прозорість бронювання на окремих комунальних підприємствах. Комісія вирішила передати відповідні матеріали правоохоронним органам для правової оцінки.

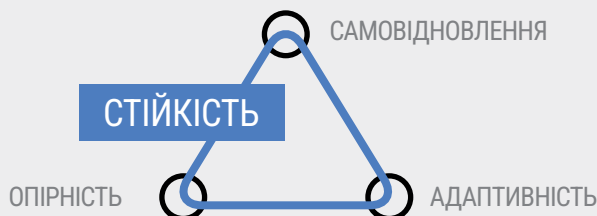
Для прикордонних областей актуальними залишалися й спроби незаконного виїзду військовозобов'язаних за кордон. Правоохоронці викривали відповідні канали на [Буковині](#), [Закарпатті](#) та [Одещині](#).

Паралельно розвивався добровільний рекрутинг: у [Чернівцях](#) відкрили нові рекрутингові центри військових підрозділів.

МЕТОДОЛОГІЯ ЗБОРУ ДАНИХ

Концептуальна рамка підходу Національної платформи стійкості та згуртованості

СТІЙКІСТЬ – суспільна практика на національному, регіональному й місцевому рівнях, яка створює можливості для подолання викликів і трансформації.

Ми розглядаємо її в трьох площинах:

- адаптація суспільних систем та інститутів до криз і різких змін середовища;
- самовідновлення – мобілізація громадян та інститутів для спільного розв’язання гуманітарних, соціальних і безпекових завдань;
- опірність – стабілізація моделей співпраці між владою, бізнесом і громадянським суспільством, які сприяють підвищенню рівня міжсекторальної довіри під час трансформації.

СОЦІАЛЬНА ЗГУРТОВАНІСТЬ – стан соціальних зв’язків у суспільстві між суспільними групами (по горизонталі) та суспільством і владою (по вертикалі). Вимірюється за рівнями довіри й нормами взаємності (розвитком позитивного соціального капіталу), міцністю громадянського суспільства і наявністю інститутів управління конфліктами (наприклад, відповідальна демократія, незалежне судочинство тощо).

СТІЙКІСТЬ І СОЦІАЛЬНА ЗГУРТОВАНІСТЬ базуються на спільних підходах і цінностях, а також розмаїтих моделях взаємодії.

>> **ФОКУС:**

на акторах, змінах в управлінні, оцінюванні вразливості, здатності до адаптації, трансформації на відміну від повернення до попереднього стану.

>> **ЗБІР ДАНИХ:**

- тимчасово окуповані і прифронтові території: Дніпропетровська, Донецька, Запорізька, Миколаївська, Херсонська, Харківська, Чернігівська області;
- території, де не ведуться бойові дії: Вінницька, Одеська, Львівська, Закарпатська, Чернівецька області.

ДЖЕРЕЛА ДАНИХ – публікації в медіа, рішення органів влади, проекти рішень органів влади, дані опитувань громадської думки, дані з соціальних мереж, звіти неурядових організацій, будь-яка інша оприлюднена інформація. Дані збирають координатори Національної платформи стійкості та згуртованості в 11 областях, спираючись на джерела даних, власне розуміння стану справ і залученість у місцеві процеси згуртованості.

>> ПРОБЛЕМАТИКА

На тимчасово окупованих територіях:

- **Динаміка окупації.** Просування російських військ; становище окупованих населених пунктів; позиції мешканців регіону / громади / політичних сил щодо російських окупаційних і воєнних дій.
- **Зміни в системі управління.** Рішення та інформація від окупаційної влади; прояви колабораціонізму; вилучення майна; експропріація продуктів окупаційними адміністраціями.
- **Гуманітарна ситуація.** Фільтраційні дії окупаційної влади; примусова депортація та її напрямки; захоплення заручників; рекрутинг у збройні формування; характер евакуації; руйнування; доступ до медичної допомоги.
- **Робота над ідентичністю.** Робота навчальних закладів, міграція здобувачів освіти й викладачів, примусова русифікація; російські державні стандарти освіти; політика пам'яті: топоніміка, музейна справа, свята і як їх відзначають; діяльність релігійних організацій.
- **Зміни в соціальній структурі.** Виклики, пов'язані зі становищем жінок, дітей і людей з інвалідністю.

На територіях, де не відбуваються бойові дії:

- **Динаміка воєнних дій.** Обстріли / озброєння, застосовуване проти мирного населення; руйнування.
- **Зміни в системі управління.** Організація діяльності органів влади й доступ громадян до ухвалення рішень на місцевому рівні; доступ до публічної інформації; координація дій волонтерів і влади, а також органів влади між собою, органів влади й військових, волонтерів і військових тощо.
- **Гуманітарна ситуація.** Доступність питної води, їжі, зв'язку, електроенергії; доступ до медичної допомоги; надання гуманітарної допомоги на регіональному рівні.
- **Зміни в суспільному середовищі.** Ставлення в громадах до змін у символіці, календарях (свята, пам'ятні дні); перейменування вулиць та інших об'єктів; робота навчальних закладів, міграція здобувачів освіти й викладачів; громадянське суспільство й бізнес, ринок праці.
- **Становище внутрішньо переміщених осіб.** Забезпеченість житлом і роботою; інтеграція в громаду, що приймає; мережування.

>> ПЕРІОДИЧНІСТЬ ВИХОДУ ЗВІТУ

Початковий моніторинговий звіт охоплює перші чотири місяці широкомасштабного вторгнення (лютий – червень), починаючи з 24 лютого 2022 року; звіти з 2-го по 9-й – по два місяці, починаючи з 10-го – по три, з 15-го – по два.

ПРО УКРАЇНСЬКИЙ НЕЗАЛЕЖНИЙ ЦЕНТР ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Український незалежний центр політичних досліджень — неурядовий неpartійний аналітичний центр.

УНЦПД з 1991 року спрямовує свої зусилля на утвердження демократії та впливового громадянського суспільства в Україні. Ми пропонуємо рішення для державної політики у сфері демократії, співпрацюємо із зацікавленими сторонами, проводимо комунікаційні кампанії.

За нашою діяльністю можна стежити на сайті www.ucipr.org.ua та в соціальній мережі [Facebook](#).

Долучитися можна через різні види партнерства, написавши нам на електронну пошту: ucipr@ucipr.org.ua.

СТІЙКІСТЬ ТА ЗГУРТОВАНІСТЬ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА ПІД ЧАС ВІЙНИ

Періодичний звіт на основі моніторингових матеріалів з обраних регіонів України
Випуск 19. Липень — серпень 2026 року

Електронне видання

Випуск: жовтень 2026 року

**НАЦІОНАЛЬНА ПЛАТФОРМА
СТІЙКОСТІ ТА ЗГУРТОВАНOSTІ**

2026